

Beschikking

Datum

Nummer

Onderwerp

RWS-2019/38010

Rivier de Maas; Watervergunning

Ten behoeve van mestverwerkingsinstallatie (MVI)

Zevenellen van Coöperatie 7LL U.A.

Zaaknummer RWSZ2018-00011960

Inhoudsopgave

1. Aanhef	4
2. Besluit	5
3. Voorschriften	6
3.1 Voorschriften voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam	6
3.2 Voorschriften voor het gebruik maken van een rijkswaterstaatswerk en/of een bijbehorende beschermingszone	11
3.3 Voorschriften van algemene aard	13
Aanvraag	16
4.1 Algemeen	16
4.1.1 Aanleiding	16
4.1.2 Bedrijfssituatie	16
4.2 Handelingen waarvoor vergunning wordt aangevraagd	17
4.2.1 Beschrijving van het oppervlaktewaterlichaam waarin de handelingen plaatsvinden	17
4.2.2 Overzicht afvalwaterstromen	18
4.2.3 Preventieve en procesgeïntegreerde maatregelen	19
4.2.4 Zuiveringstechnische voorzieningen (MVI)	20
5 Toetsing van de aanvraag aan de doelstellingen van het waterbeheer	21
5.1 Hoofdoorweging regelgeving en beleid m.b.t. handelingen als bedoeld in art. 6.2, lid 1, Waterwet	22
5.1.1 Regelgeving en beleid	22
5.1.2 Overwegingen ten aanzien van de beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste (veiligheid en waterkwantiteit) ...	28
5.1.3 Overwegingen ten aanzien van de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen (waterkwaliteit)	28
5.1.4 Overwegingen ten aanzien van de maatschappelijke functieervulling door watersystemen	37
5.2 Beoordeling voor wat betreft het gebruik maken van een rijkswaterstaatswerk en/of bijbehorende beschermingszone als bedoeld in artikel 6.5c Wtw	37
5.2.1 Regelgeving en beleid	37
5.2.2 Overwegingen t.a.v. de beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste (veiligheid en waterkwantiteit) ...	38
5.2.3 Overwegingen t.a.v. de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen (waterkwaliteit)	40
5.2.4 Overwegingen t.a.v. de maatschappelijke functieervulling door watersystemen	41
6 Procedure	42
6.1 Algemeen	42

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

6.2	Ter inzage legging ontwerpbesluit.....	42
6.3	Behandeling van zienswijzen.....	43
7.	Conclusie	48
8.	Ondertekening	48
9.	Mededelingen	49
	Bijlage 1, Begripsbepalingen.....	51
	Bijlage 2, Analysevoorschriften	53
	Bijlage 3, Tekeningen	54
	Bijlage 4, Zienswijzen	55

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

1. Aanhef

De minister van Infrastructuur en Waterstaat heeft op 1 augustus 2018 een aanvraag ontvangen van Coöperatie 7LL U.A. om een vergunning als bedoeld in hoofdstuk 6 van de Waterwet (Wtw) voor het verrichten van handelingen in een watersysteem.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

De aanvraag is namens de aanvrager ingediend door Geling Advies B.V.

De aanvraag betreft:

- 1.1 het brengen van stoffen, afkomstig van Mestverwerkingsinstallatie (MVI) Zevenellen van Coöperatie 7LL U.A., gemeente Leudal, kadastrale gemeente Buggenum, sectie H, nummer 1324;
- 1.2 het gebruik maken van het rijkswaterstaatswerk rivier de Maas of de daartoe behorende beschermingszone door, anders dan in overeenstemming met de functie, daarin, daarop, daarboven, daarover of daaronder werkzaamheden te verrichten, werken te maken of te behouden, dan wel vaste substanties of voorwerpen te storten, te plaatsen of neer te leggen, of deze te laten staan of liggen, meer specifiek een plaatsen en behouden van een effluentleiding met lozingsvoorziening, op het perceel kadastraal bekend gemeente Buggenum, Sectie C, nummer 1014, aan de linkerzijde (westelijke zijde) van de rivier de Maas, kilometernummer circa 84.6, in de gemeente Leudal.

De aanvraag is geregistreerd onder archiefnummer RWS-2018/31076 en zaaknummer RWSZ2018-00011960.

Op 25 januari 2019 is de aanvraag aangevuld met een beschrijving en tekening van het effluent leidingtracé en het uittreksel van de Kamer van Koophandel.

Tegelijkertijd met het indienen van deze aanvraag heeft Coöperatie 7LL U.A. een aanvraag op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht ingediend. Deze vergunningaanvraag is geregistreerd onder het OLO-nummer 3683595 en onder het RUDZL-zaaknummer 2018-204620.

Regionale Uitvoerings Dienst (RUD) Zuid-Limburg, namens Provincie Limburg en de minister van Infrastructuur en Waterstaat hebben, overeenkomstig paragraaf 3.5 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en paragraaf 4 van hoofdstuk 6 van de Waterwet, de beslissing op de beide aanvragen gecoördineerd voorbereid.

2. Besluit

Gelet op de bepalingen van de Waterwet, het Waterbesluit, de Waterregeling, de Algemene wet bestuursrecht en de hieronder vermelde overwegingen besluit de minister van Infrastructuur en Waterstaat als volgt:

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

- I. De gevraagde vergunning als bedoeld in artikel 6.16 van de Waterwet juncto artikel 6.2 lid 1 en artikel 6.5 onder c van de Waterwet aan Coöperatie 7LL U.A., MVI Zevenellen te Leudal te verlenen voor:
 - 1.1 het brengen van stoffen in de Maas, afkomstig van MVI Zevenellen van Coöperatie 7LL U.A., gemeente Leudal, kadastrale gemeente Buggenum, sectie H, nummer 1324 ; en
 - 1.2 het gebruikmaken van het rijkswaterstaatswerk rivier de Maas of de daartoe behorende beschermingszone door, anders dan in overeenstemming met de functie, daarin, daarop, daarboven, daarover of daaronder werkzaamheden te verrichten, werken te maken of te behouden, dan wel vaste substanties of voorwerpen te storten, te plaatsen of neer te leggen, of deze te laten staan of liggen, meer specifiek een plaatsen en behouden van een effluentleiding met lozingsvoorziening, aan de linkerzijde (westzijde) van de rivier de Maas, kilometernummer 84.6, in de gemeente Leudal.
- II. Aan de vergunning de volgende voorschriften te verbinden met het oog op de in artikel 2.1 van de Waterwet genoemde doelstellingen.

Voor een toelichting op de in deze vergunning vermelde begrippen wordt verwezen naar bijlage 1 van deze vergunning.

3. Voorschriften

3.1 Voorschriften voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam

Datum

Voorschrift 1

Soorten Afvalwaterstromen

Numer
RWS-2019/38010

1. In de rivier de Maas mogen uitsluitend de hieronder genoemde afvalwaterstroom worden gebracht:

Lozingspunt	Meetpunt	Soort afvalwaterstroom
LP C7LL	MP C7LL	Effluent afkomstig van de mestverwerkingsinstallatie (MVI) Zevenellen

2. De locatie van het lozingspunt en meetpunt is aangegeven op de tekening "Voorsteltrace effluentleiding Mestverwerkingsinitiatief Coop 7LL", tekeningnummer CA170186-DO-SIT-11-1, versie 3, d.d. 14-01-2019, opgenomen in bijlage 3 van deze beschikking.

Voorschrift 2

Lozingseisen MVI opstartfase (0-6 maanden)

1. Alvorens tot lozing op de rivier de Maas mag worden overgegaan moet de datum van de aanvang van de lozing gemeld worden aan de waterbeheerder via handhaving-zn@rws.nl, onder vermelding van zaaknummer RWSZ2018-00011960.
2. De duur van de lozing tijdens de zogenoemde opstartfase mag maximaal 6 maanden bedragen, gerekend vanaf de bedoelde datum van aanvang uit het eerste lid.
3. Het effluent van de MVI moet ter plaatse van het in voorschrift 1 bedoelde meetpunt door de vergunninghouder door meting en bemonstering kunnen worden gecontroleerd.
4. De hoeveelheid effluent van de MVI dat via het in voorschrift 1 bedoelde lozingspunt op het oppervlaktewater wordt gebracht, mag niet meer bedragen dan 10 m³ per uur.
5. Tijdens de opstartfase mag het effluent van de MVI enkel via het in voorschrift 1 bedoelde meetpunt worden geloosd, waarbij de volgende per parameter aangegeven lozingseisen niet mogen worden overschreden. De genoemde lozingseisen zijn theoretische eisen.

Parameter	Lozingseis per individueel verzamelmonster	Eenheid
pH	5,5 - 9,0	n.v.t.
BZV ₅	30	mg/l
CZV	1.500	mg/l
N-totaal	175*	mg/l
Kj-N	100	mg/l
NH ₄ -N	10	mg/l
P-totaal	25	mg/l
Onopgeloste bestanddelen	30	mg/l
Cl ⁻	1.500	mg/l
SO ₄ ²⁻	700	mg/l
Cr	7	µg/l
Cu	0,4	mg/l
Ni	10	µg/l
Zn	1	mg/l

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

* waarvan ongeveer 70 mg/l inerte stikstof

6. De waarden van de in lid 5 van dit voorschrift genoemde parameters dienen te worden bepaald volgens de in bijlage 2 van deze beschikking opgenomen analysevoorschriften.
7. Indien uit de onderzoeksresultaten blijkt dat met andere analysemethoden dan de in bijlage 2 van deze beschikking opgenomen analysevoorschriften, gelijkwaardige resultaten kunnen worden bereikt, dan mogen deze andere analysemethoden na verkregen schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder, worden gebruikt.
8. De in lid 3 van dit voorschrift genoemde controle betreft het vaststellen van de hoeveelheid te lozen afvalwater per etmaal alsmede de controle op de volgende parameters, gemeten in een verzamelmonster:

Parameter	Frequentie	Soort monster
pH	Driemaal per week, na de derde week éénmaal per week	Volumeproportioneel etmaalmonster
BZV ₅	Driemaal per week, na de derde week éénmaal per week	Volumeproportioneel etmaalmonster

Parameter	Frequentie	Soort monster
CZV	Driemaal per week, na de derde week éénmaal per week	Volumeproportioneel etmaalmonster
N-totaal	Driemaal per week, na de derde week éénmaal per week	Volumeproportioneel etmaalmonster
Kj-N	Driemaal per week, na de derde week éénmaal per week	Volumeproportioneel etmaalmonster
NH ₄ -N	Driemaal per week, na de derde week éénmaal per week	Volumeproportioneel etmaalmonster
P-totaal	Driemaal per week, na de derde week éénmaal per week	Volumeproportioneel etmaalmonster
Onopgeloste bestanddelen	Driemaal per week, na de derde week éénmaal per week	Volumeproportioneel etmaalmonster
Cl ⁻	Eénmaal per week, na de derde week 1x per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster
SO ₄ ²⁻	Eénmaal per week, na de derde week 1x per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster
Cr	Eénmaal per week, na de derde week 1x per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster
Cu	Eénmaal per week, na de derde week 1x per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster
Ni	Eénmaal per week, na de derde week 1x per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster
Zn	Eénmaal per week, na de derde week 1x per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

- De meet- en analyseresultaten met betrekking tot de in lid 8 van dit voorschrift bedoelde controle moeten binnen drie weken na het nemen van het monster aan de waterbeheerder worden gerapporteerd via handhaving-zn@rws.nl, onder vermelding van zaaknummer RWSZ2018-00011960.
- Het meetpunt zoals bedoeld in voorschrift 1 moet ten alle tijden veilig en goed toegankelijk zijn voor de waterbeheerder.

*Voorschrift 3
Lozingseisen MVI (>6 maanden)*

- Na het eindigen van de fase als bedoeld in voorschrift 2 mag het effluent van het MVI enkel via het in voorschrift 1 bedoelde meetpunt worden geloosd, waarbij de volgende per parameter aangegeven lozingseisen niet

mogen worden overschreden. De genoemde lozingseisen zijn theoretische lozingseisen.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

Parameter	Lozingseis per individueel verzamelmonster	Eenheid
pH	5,5 - 9,0	n.v.t.
BZV ₅	20	mg/l
CZV	1.200	mg/l
N-totaal	130*	mg/l
Kj-N	80	mg/l
NH ₄ -N	10	mg/l
P-totaal	20	mg/l
Onopgeloste bestanddelen	30	mg/l
Cl ⁻	1.500	mg/l
SO ₄ ²⁻	700	mg/l
Cr	7	µg/l
Cu	0,4	mg/l
Ni	10	µg/l
Zn	1	mg/l

* waarvan ongeveer 70 mg/l inerte stikstof

- De hoeveelheid effluent van de MVI dat via het in voorschrift 1 bedoelde lozingspunt op het oppervlaktewater wordt gebracht, mag gemiddeld per kalenderjaar niet meer dan 10 m³ per uur bedragen. Gedurende een periode van maximaal 48 uur en met een maximum van 12x per jaar, mag de hoeveelheid effluent van de MVI maximaal 15 m³ per uur bedragen.
- Het effluent van de MVI moet ter plaatse van het in voorschrift 1 bedoelde meetpunt door de vergunninghouder door meting en bemonstering kunnen worden gecontroleerd.
- De waarden van de in lid 1 van dit voorschrift genoemde parameters dienen te worden bepaald volgens de in bijlage 2 van deze beschikking opgenomen analysevoorschriften.
- De in lid 3 van dit voorschrift genoemde controle betreft het vaststellen van de hoeveelheid te lozen afvalwater per etmaal alsmede de controle op de volgende parameters, gemeten in een verzamelmonster:

Parameter	Frequentie	Soort monster
pH	Eenmaal per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster

BZV ₅	Eenmaal per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster
CZV	Eenmaal per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster
N-totaal	Eenmaal per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster
Kj-N	Eenmaal per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster
NH ₄ -N	Eenmaal per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster
P-totaal	Eenmaal per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster
Onopgeloste bestanddelen	Eenmaal per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster
ZS	Eenmaal per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster
Cl ⁻	Eenmaal per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster
SO ₄ ²⁻	Eenmaal per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster
Cr	Eenmaal per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster
Cu	Eenmaal per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster
Ni	Eenmaal per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster
Zn	Eenmaal per maand	Volumeproportioneel etmaalmonster

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

6. Indien uit de onderzoeksresultaten blijkt dat met een lagere onderzoeks-frequentie, dan wel met een geringer aantal parameters/stoffen kan worden volstaan, kan de waterbeheerder op een daartoe strekkend schriftelijk en gemotiveerd verzoek van vergunninghouder daartoe besluiten.
7. Indien uit de onderzoeksresultaten blijkt dat met andere analysemethoden dan de in bijlage 2 van deze beschikking opgenomen analysevoorschriften, gelijkwaardige resultaten kunnen worden bereikt, dan mogen deze andere analysemethoden na verkregen schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder, worden gebruikt.
8. Het meetpunt zoals bedoeld in voorschrift 1 moet ten alle tijden veilig en goed toegankelijk zijn voor de waterbeheerder.

Voorschrift 4
Meet- en controlevoorzieningen

1. Indien de waterbeheerder daarom verzoekt, moet inzage worden gegeven in de bemonsteringsresultaten en analysegegevens zoals genoemd in de voorschriften 2 en 3.
2. Het afvalwater zoals in voorschrift 1 omschreven, moet in het meetpunt te allen tijde kunnen worden onderworpen aan bemonstering ter verzameling van volumeproportionele etmaalmonsters.
3. Het afvalwater zoals in voorschrift 1 omschreven, moet in het meetpunt te allen tijde kunnen worden onderworpen aan continue debietmeting (met registratie en integratie).
4. Het afvalwater moet veilig kunnen worden bemonsterd/gemeten.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

Voorschrift 5
Onderzoek en rapportage

1. Uiterlijk 9 maanden na het inwerkingtreden van deze vergunning moet de vergunninghouder bij de waterbeheerder een onderzoeksvoorstel indienen waarin de wijze van monitoring van de aanwezigheid van voorzorgsparameters in het effluent van de MVI wordt beschreven. De voorzorgsparameters bestaan uit fecale m.o. (E.coli), antibiotica resistente ESBL-E.coli, carbapenem-resistente Enterobacteriaceae (CRE), bacteriofagen, cryptosporidium en antibiotica).
2. Het in het eerste lid bedoelde onderzoeksvoorstel moet in overleg met de waterbeheerder worden opgesteld en heeft vóór uitvoering van het onderzoek de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder.
3. Uiterlijk 12 maanden na goedkeuring van het onderzoeksvoorstel door de waterbeheerder moet het onderzoek zijn uitgevoerd en de uitkomsten van het onderzoek (het onderzoeksrapport) bij de waterbeheerder zijn ingediend.

3.2 Voorschriften voor het gebruik maken van een rijkswaterstaatswerk en/of een bijbehorende beschermingszone

Voorschrift 6
Plaatsbepaling werken

Het lozingswerk dient te worden gemaakt en behouden ter plaatse zoals is aangegeven op de tekening "Voorsteltrace effluentleiding Mestverwerkingsinitiatief Coop 7LL", tekeningnummer CA170186-DO-SIT-11-1, versie 3, d.d. 14-01-2019.

Voorschrift 7
Leiding en uitstroomvoorziening

1. De uitstroomvoorziening mag de scheepvaart niet hinderen.
2. De aan te leggen effluentleiding heeft een diameter van 200 millimeter en moet ter plaatse van het lozingspunt zijn voorzien van een uitstroomgoot van roestvrij staal (RVS), zoals weergegeven in de memo "Toelichting tracé

effluentleiding, lozingsconstructie en meetvoorziening", ongenummerd, d.d. 20-12-2018.

3. Binnen één maand nadat de leiding en uitstroomvoorziening is gerealiseerd moeten revisietekeningen (as built tekeningen) aan de waterbeheerder worden overgelegd waarop de exacte constructie en de ligging (X, Y en Z- coördinaten) van de werken is aangegeven. De revisietekeningen kunnen worden gestuurd naar handhaving-ZN@rws.nl onder vermelding van zaaknummer RWSZ2018-00011960.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

Voorschrift 8 Beheer en onderhoud

1. De in voorschrift 6 en 7 omschreven werken moeten doelmatig functioneren, in goede staat van onderhoud verkeren en met zorg worden bediend.
2. De vergunninghouder draagt zorg dat de in voorschriften 6 en 7 omschreven werken onder alle omstandigheden stabiel en van een dusdanige constructie zijn, dat het te allen tijde op zijn oorspronkelijke positie wordt gehouden en de bestaande waterbouwkundige constructies ter plaatse niet worden verzwakt.
3. Door de waterbeheerder kunnen met betrekking tot het beheer en onderhoud van de werken nadere aanwijzingen worden gegeven ter bescherming van de bij de vergunningverlening betrokken belangen. De vergunninghouder dient de gegeven aanwijzingen terstond op te volgen.

Voorschrift 9 Aanvang en voltooiing van de werkzaamheden

1. Ten minste vijf werkdagen voordat met de werkzaamheden wordt begonnen, meldt de vergunninghouder dit voornemen bij de waterbeheerder via handhaving-zn@rws.nl onder vermelding van zaaknummer RWSZ2018-00011960. Deze melding bevat ten minste de detailtekeningen van de aan te leggen (lozings- en leidings)werken, een plan van aanpak voor de realisering ervan, een planning van de werkzaamheden en de contactgegevens van ten minste één contactpersoon die verantwoordelijk is voor de uitvoeringsfase.
2. Alle krachtens deze vergunning te verrichten werkzaamheden moeten, eenmaal aangevangen, indien dit redelijkerwijs mogelijk is, onafgebroken en met spoed worden voortgezet.
3. Indien de werkzaamheden (tijdelijk) niet kunnen worden voortgezet, dient de vergunninghouder dit zo spoedig mogelijk te melden aan de waterbeheerder via handhaving-zn@rws.nl onder vermelding van zaaknummer RWSZ2018-00011960.
4. Binnen vijf werkdagen nadat het werk gereed is gekomen, dient de vergunninghouder dit te melden aan de waterbeheerder via handhaving-zn@rws.nl onder vermelding van zaaknummer RWSZ2018-00011960.

Voorschrift 10
Wijziging werken

Datum

Indien ten behoeve van de belangen, ter bescherming waarvan het vereiste van vergunning is gesteld, wijziging benodigd is in de plaats of de feitelijke toestand van de werken, dan voert de vergunninghouder zodanige wijziging conform een door of namens de waterbeheerder te verstrekken aanschrijving uit.

Numer
RWS-2019/38010

Voorschrift 11
Bereikbaarheid waterstaatswerk

Als beheerder van de waterstaatswerken moet Rijkswaterstaat te allen tijde het waterstaatswerk kunnen bereiken. De vergunde en te behouden werken en/of werkzaamheden mogen dit op generlei wijze verhinderen.

3.3 Voorschriften van algemene aard

Voorschrift 12
Aanwezige bescheiden

Op de bedrijfslocatie moet voortdurend een exemplaar van deze vergunning en van de volledige aanvraag, inclusief aanvullingen, aanwezig zijn.

Voorschrift 13
Contactpersoon

1. De vergunninghouder is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezien op de naleving van het bij deze vergunning bepaalde of bevolene, waarmee door of namens de waterbeheerder in spoedgevallen overleg kan worden gevoerd.
2. De vergunninghouder deelt schriftelijk binnen veertien dagen nadat deze vergunning in werking is getreden de waterbeheerder mee, wat de contactgegevens zijn (naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres) van degene(n) die door of vanwege hem is (zijn) aangewezen.
3. Wijzigingen ten aanzien van de contactpersonen moeten binnen veertien dagen schriftelijk worden gemeld.

Voorschrift 14
Ongewone voorvallen

1. Indien zich een ongewoon voorval voordoet of heeft voorgedaan, waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan, treft de vergunninghouder onmiddellijk de maatregelen die redelijkerwijs kunnen worden verlangd, om nadelige gevolgen van dat ongewoon voorval voor het oppervlaktewaterlichaam te voorkomen of, voor

zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken.

2. Van een dergelijk ongewoon voorval stelt de vergunninghouder onmiddellijk de waterbeheerder in kennis via het Meldpunt Water, telefoonnummer 0800-0341.
3. De vergunninghouder verstrekt aan de waterbeheerder tevens, zodra zij bekend zijn, de gegevens met betrekking tot:
 - a. de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
 - b. de ten gevolge van het voorval vrijgekomen stoffen, alsmede hun eigenschappen;
 - c. andere gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam van het voorval te kunnen beoordelen;
 - d. de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken;
4. Zo spoedig mogelijk na een dergelijk ongewoon voorval, moet de vergunninghouder in overleg met de waterbeheerder gegevens over de maatregelen verstrekken die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

Voorschrift 15

Voorzienbare bijzondere bedrijfsomstandigheden

1. Bij voorzienbare bijzondere bedrijfsomstandigheden die betrekking hebben op de IPPC-installatie, niet zijnde een ongewoon voorval, die gevolgen kunnen hebben op de kwaliteit van het te lozen afvalwater moeten voorzorgsmaatregelen worden genomen om nadelige gevolgen voor het oppervlaktewater te voorkomen dan wel zo veel mogelijk te beperken.
2. Van een dergelijke voorzienbare bijzondere bedrijfsomstandigheid moet de vergunninghouder de waterbeheerder vooraf in kennis stellen.
3. De vergunninghouder verstrekt de waterbeheerder gegevens met betrekking tot:
 - de betreffende situatie, de aanvang en de tijdsduur van de uitvoering;
 - de gevolgen van de situatie op de kwaliteit van het vrijkomende afvalwater;
 - de voorzorgsmaatregelen die worden genomen om nadelige gevolgen van de lozing voor het oppervlaktewater te voorkomen dan wel te beperken;
 - de uitvoeringsalternatieven die overwogen zijn om nadelige gevolgen van de lozing voor het oppervlaktewater te voorkomen dan wel te beperken;
 - de gevolgen op de kwaliteit van het te lozen afvalwater.
4. De in het derde lid genoemde maatregelen behoeven voor aanvang van de uitvoering de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder. Er staan rechtsmiddelen open tegen dit besluit.

Voorschrift 16

Inwerkingtreding watervergunning

De watervergunning treedt in werking met ingang van de dag na afloop van de beroepstermijn of, indien er een voorlopige voorziening is aangevraagd, nadat op dat verzoek is beslist.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

Aanvraag

4.1 Algemeen

Datum

4.1.1 Aanleiding

Numero
RWS-2019/38010

Coöperatie 7LL U.A. (hierna: C7LL) gaat op industrieterrein Zevenellen te Buggenum een mestverwerkingsinrichting (MVI) realiseren en in bedrijf nemen. De bedrijfsactiviteiten van de MVI betreffen:

- het per as aanvoeren en opslaan van vloeibare mest van met name vleesvarkens;
- door het toepassen van fysische/chemische technieken wordt de mest gescheiden in een vaste fractie en een dunne fractie. De vaste fractie wordt gehygiëniseerd en als meststof in het buitenland afgezet;
- de dunne fractie bevat met name veel opgeloste stikstof en zouten. De dunne fractie wordt in een actiefslib systeem biologisch gezuiverd. Organische stof wordt biologisch verwijderd en stikstofverbindingen worden via nitrificatie en denitrificatie omgezet in stikstof gas. Om te voorkomen dat het slib met het afvalwater de reactor (het actief slib systeem) verlaat, wordt de vloeistof afgetapt via een UF-membraan (ultrafiltratie). De vaste bestanddelen (actiefslib) blijven daardoor in de reactor. Het effluent bevat o.a. de zouten chloride, kalium en sulfaat en zal via een buffer (opslagvoorziening) met behulp van een persleiding direct worden geloosd op het oppervlaktewater van rivier de Maas.

De kwaliteit van de (aangevoerde) mest valt onder de meststoffenwetgeving en valt derhalve buiten de bevoegdheid van deze watervergunning. Voor het lozen van effluent vanuit de MVI op het oppervlaktewater van de Maas en het maken en onderhouden van een lozingspunt wordt een waterwetvergunning aangevraagd. Ook is voor de bedrijfsactiviteiten een Wabo-vergunningaanvraag ingediend.

4.1.2 Bedrijfssituatie

Bijlage 1 van de Richtlijn 2010/75 EU, hierna de Richtlijn Industriële Emissies (RIE) geeft een opsomming van categorieën van activiteiten waarop de RIE van toepassing is. Bij toepassing van de Richtlijn Afvalstoffen Richtlijn 2008/98, art 2, is mest een afvalstof vanwege de definitie 'elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen'.

In bijlage 1 van de RIE worden capaciteiten/drempelwaarden genoemd waarboven een inrichting RIE-plichtig is. Wanneer vergisting geen deel uitmaakt van het verwerkingsproces is een inrichting RIE-plichtig als op enige dag meer dan 75 ton ongevaarlijke afvalstoffen wordt verwerkt als op het eind van de keten een deel van de producten nuttig worden toegepast en daarbij biologische en/of fysisch/chemische processen worden toegepast. Ondergaan de producten op het eind van de keten een verwijdering (verbranding met als doel de verwijdering ervan) dan is de drempelwaarde 50 ton op enige dag, als vergisting geen deel uitmaakt van het proces. Indien de behandeling van het afval beperkt blijft tot anaerobe vergisting, dan is de drempelwaarde 100 ton op enige dag.

Met een verwerkingscapaciteit van 100.000 ton/jaar, gemiddeld 274 ton/dag, wordt elk van de genoemde drempels overschreden en valt de MVI onder categorie 5.3 van bijlage 1 RIE en is derhalve RIE-plichtig. Verder is de inrichting een type C-inrichting in de zin van het Activiteitenbesluit

Datum

4.2 Handelingen waarvoor vergunning wordt aangevraagd

Nummer
RWS-2019/38010

De aanvraag betreft:

1. het brengen van effluent in de rivier de Maas, afkomstig van een mestverwerkingsinstallatie van C7LL, gemeente Leudal, kadastrale gemeente Buggenum, sectie H, nummer 1324 ;
2. het gebruikmaken van het rijkswaterstaatswerk de Maas en de daartoe behorende beschermingszone door, anders dan in overeenstemming met de functie, daarin, daarop, daarboven, daarover of daaronder werkzaamheden te verrichten, werken te maken of te behouden, dan wel vaste substanties of voorwerpen te storten, te plaatsen of neer te leggen, of deze te laten staan of liggen, meer specifiek een plaatsen en behouden van een effluentleiding met lozingsvoorziening, aan de linkerzijde (westzijde) van de rivier de Maas, kilometernummer 84.6, in de gemeente Leudal.

Voor het aangevraagde is Rijkswaterstaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat bevoegd gezag voor de hierboven genoemde handelingen.

4.2.1 Beschrijving van het oppervlaktewaterlichaam waarin de handelingen plaatsvinden

De activiteit vindt plaats in en nabij het KRW-oppervlaktewaterlichaam de Zandmaas, aan de linkerzijde (westelijke zijde), ter hoogte van kilometernummer 8.3. Dit KRW-waterlichaam wordt gekarakteriseerd als een langzaam stromende grote rivier met hoofd- en nevengeulen. De rivierbodem kent een vaste ondergrond, zand, zand met slib of organisch afval of bestaat uit dik slib zonder macrofauna. In snelstromende delen is eventueel sprake van grind. Het waterlichaam Zandmaas loopt van het einde van het Julianakanaal en de A2 brug nabij Maasbracht tot aan het begin van het Maas-Waalkanaal. Het waterlichaam kan verdeeld worden in drie kenmerkende trajecten: de Plassenmaas, de Peelhorstmaas en de Venloslenkmaas. In de Plassenmaas, die loopt van Maaseik tot Neer, gaat het karakter van de Maas over van een transporterend naar een sedimentarend systeem. Er komen volledig ontwikkelde meanderbochten voor en enkele nevengeulen. Kenmerkend zijn de vele diepe grindwinplassen. Door kanalisatie, normalisatie, stabilisatie geul en oeverversterking heeft het KRW-waterlichaam een sterk veranderd karakter.

Binnen het oppervlaktewaterlichaam de Zandmaas zijn de navolgende beschermde gebieden aangewezen:

- Drinkwater

In het waterlichaam de Zandmaas liggen 2 innamepunten voor

drinkwater: bij Roosteren en Heel ten behoeve van Watermaatschappij Limburg (WML).

- Zwemwater

Binnen het waterlichaam de Zandmaas liggen de volgende zwemlocaties: Dagstrand De Weerd, Recreatiegebied Mookerplas, Recreatiestrand Camping Barten/Niessen/Van Ass/Hermans, Recreatiestrand Camping Hatenboer, Recreatiestrand Resort Marina Oolderhuuske, Recreatiestrand Vakantiepark Leukermeer.

- Natuurbeschermingswet 1998

In het waterlichaam de Zandmaas is op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 1 gebied (Grensmaas) aangewezen, dat bijzondere bescherming nodig heeft om het oppervlaktewater of grondwater te beschermen, of dat bijzondere bescherming nodig heeft voor het behoud van habitats en rechtstreeks van water afhankelijke soorten.

Datum

Numero
RWS-2019/38010

4.2.2 Overzicht afvalwaterstromen

De aanvraag heeft betrekking op het in een oppervlaktewaterlichaam brengen van het effluent van een mestverwerkingsinstallatie (MVI). De afvalwaterstroom wordt via een lozingspunt en een aan te leggen (pers)leiding in de rivier de Maas gebracht. Het bedrijf wil tot 100.000 ton mest per jaar gaan verwerken, met als hoofdbestanddeel varkensmest. Een continue lozing zal vanuit de MVI ontstaan. MVI Zevenellen is volcontinu in bedrijf (365 dagen per jaar en 24 uur per dag) met een gemiddeld procesdebiet van 11,4 m³ per uur. Het lozingsdebiet aan effluent bedraagt 9,1 m³ per uur, wat overeenkomt met 80.000 m³ per jaar. De bij deze lozing van belang zijnde stoffen zijn stikstof, fosfaat, onopgeloste bestanddelen, chloride, sulfaat, chroom, koper, nikkel en zink. De genoemde stoffen vormen een bestanddeel van de te verwerken (varkens)mest.

De verwachte totale vrachten van de verschillende stoffen zijn in onderstaande overzicht opgenomen.

Parameter	Eenheid	MVI Zevenellen: effluent / vracht per jaar
Debiet	m ³ /jaar	80.000
CZV	kg/jaar	96.000
BZV	kg/jaar	1600
N-totaal	kg/jaar	10.400
N-totaal (inert)	kg/jaar	5600
Kj-N	kg/jaar	6400
NH ₄ -N	kg/jaar	800
NO ₃ -N	kg/jaar	4000
NO ₂ -N	kg/jaar	160
P-totaal	kg/jaar	1600
Cr	kg/jaar	0,55
Cu	kg/jaar	32

Parameter	Eenheid	MVI Zevenellen: effluent / vracht per jaar
Ni	kg/jaar	0,8
Zn	kg/jaar	80
Cl ⁻	kg/jaar	120.000
SO ₄ ²⁻	kg/jaar	56.000

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

In de onderstaande paragrafen wordt nader op deze afvalwaterstromen/stoffen en de zuiveringstechnische voorziening ingegaan.

Procesafvalwater

De bedrijfsactiviteiten van de C7LL betreffen:

- het per as aanvoeren en opslaan van vloeibare mest van met name vleesvarkens;
- door het toepassen van fysische/chemische technieken wordt de mest gescheiden in een vaste fractie en een dunne fractie. De vaste fractie wordt gehygiëniseerd en als meststof in het buitenland afgezet;
- de dunne fractie bevat met name veel opgeloste stikstof en zouten. De dunne fractie wordt in een actiefslib systeem biologisch gezuiverd. Organische stof wordt biologisch verwijderd en stikstofverbindingen worden via nitrificatie en denitrificatie omgezet in stikstof gas. Om te voorkomen dat het slib met het afvalwater de reactor (het actief slib systeem) verlaat, wordt de vloeistof afgetapt via een UF-membraan (ultrafiltratie). De vaste bestanddelen (actiefslib) blijven daardoor in de reactor. Het effluent bevat o.a. de zouten chloride, kalium en sulfaat en zal via een buffer (opslagvoorziening) met behulp van een persleiding direct worden geloosd op het oppervlaktewater van rivier de Maas.

4.2.3 Preventieve en procesgeïntegreerde maatregelen

Vanuit MVI's kunnen onvoorziene lozingen optreden. Scenario's die vaak met onvoorziene lozingen in verband worden gebracht, zijn:

1. instantaan falen van verpakking of tankopslag gevolgd door een uitstroming waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen spigot, topping en lekkages;
2. brand: dit scenario is niet waarschijnlijk omdat over het algemeen in MVI's niet gewerkt wordt met brandbare stoffen en de apparatuur zelf niet brandbaar is. Op sommige MVI's wordt mest vergist waarbij biogas wordt gevormd. Biogas op zich is brandbaar en explosief. Het effect van een dergelijke gebeurtenis kan een falen van tanks tot gevolg hebben. Het proces vergisting maakt geen deel uit van de MVI Zevenellen;
3. overvullen tanks tijdens overslag. Dit kan optreden tijdens het lossen van mest of hulpstoffen. Omdat overslag alleen mogelijk is als een chauffeur aanwezig is, wordt de omvang van een dergelijke lozing als gering ingeschat;
4. falen van apparatuur (leidingen, appendages en pompen). Dit is een mogelijk scenario. Enerzijds heeft dit te maken met het feit dat het een jonge bedrijfstak betreft (dus minder ervaring heeft) en anderzijds met het corrosieve karakter van mest.

Het grootste milieurisico van een MVI zit waarschijnlijk in faalscenario's bij opslag en apparatuur. Ten opzichte van een conventionele MVI beschikt MVI Zevenellen over minder opslagen. Door de aard van het proces, waarbij geen omgekeerde osmose wordt toegepast, wordt concentraat geproduceerd noch opgeslagen. De daarmee gepaard gaande risico's worden daarmee vermeden.

Voor wat betreft de onvoorziene lozingen worden de volgende voorzieningen en maatregelen getroffen:

- in het ontwerp van de layout wordt er rekening mee gehouden dat opslagtanks niet dicht bij het oppervlaktewater geplaatst worden;
- in het geval er sprake is van een afstroomroute van opslagtanks naar oppervlaktewater, wordt voorzien in een aarden wal.

Voor wat betreft de bulkopslag van ADR-8 stoffen, wordt rekening gehouden met de voorschriften van PGS31. Voor de opslag van ADR-stoffen in emballage wordt rekening gehouden met PGS15.

4.2.4 Zuiveringstechnische voorzieningen (MVI)

De vloeibare mest wordt op de boerderij opgehaald met tankauto's. Het betreft mest van vleesvarkens die dikvloeibaar is met een drogestofgehalte van 5-12%. Het gemiddelde drogestofgehalte bedraagt circa 8%.

De mest wordt op de MVI gelost in een opslagtank met een inhoud van 1.000 m³. Deze is overdekt en uitgerust met mengers. Men verwacht dat deze opslaghoeveelheid voldoende is om weekenden en feestdagen te overbruggen (er vindt dan geen aanvoer van mest plaats), ervoor te zorgen dat het proces niet stagneert (door voldoende mest in voorraad te hebben) en de mest die wordt verwerkt egaler van kwaliteit is.

De mest wordt eerst gehomogeniseerd en daarna in een reactortank gebracht. De reactortank is een kleine tank met een inhoud van 12 m³ waarin de mest en de chemicaliën zwavelzuur (H₂SO₄) en coagulant (een waterige oplossing van ijzer(II)sulfaat (FeSO₄)) worden samengebracht. Door de toevoeging van zuur en de coagulant en waar later ook nog een polyelectrolyet oplossing aan toegevoegd wordt, gaan de vaste bestanddelen klonteren. Afscheiding van de vloeibare fase van de dikke fractie wordt daardoor vereenvoudigd. Door de toevoeging van zuur zal de pH dalen. Het bi-carbonaat /CO₂-evenwicht verschuift hierdoor en er wordt CO₂-gas gevormd.

De afscheiding zelf geschiedt met behulp van een zeefbandpers. Door de mest te coaguleren en te flocculeren worden fosfaten grotendeels vastgelegd in de vaste fractie en afgescheiden. De vaste fractie wordt apart opgevangen en gehygiëniseerd. Met behulp van warmtevizels (holle vizels waar een verwarmend medium (water) doorheen stroomt) wordt de vaste mestfractie ten minste een uur verwarmd tot minimaal 70°C.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

De vloeibare fase van de zeefbandpers (het filtraat) wordt, voordat het in een oppervlaktewaterlichaam wordt gebracht, door een zuiveringstechnische voorziening (actiefslibinstallatie) geleid. Deze actiefslibinstallatie is van het type membraanbioreactor en bestaat uit 2 concentrische tanks die met elkaar in verbinding staan. Elk van beide bioreactoren heeft een totaal volume van 1.800 m³. Het totale volume wordt verdeeld over een beluchte tank van 1.200 m³ en een niet beluchte tank van 600 m³ inhoud.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

Het actief slib in de membraanbioreactor heeft een dusdanige sibleeftijd dat een vergaande nitrificatie wordt bewerkstelligd. In de nitrificatie wordt het actiefslib belucht. Doordat er fijne lucht bellen worden ingeblazen kan soms schuim ontstaan. Dat kan bestreden worden met een antischuimmiddel. Deze bestaan uit organische stoffen die de oppervlaktespanning verlagen waardoor geen schuim meer kan ontstaan.

In combinatie met de nog aanwezige BZV wordt in anoxische zones de gevormde nitraat gedenitrificeerd. In het geval dat te weinig BZV aanwezig is, bestaat de mogelijkheid om een C-bron te doseren. Dat kan bestaan uit glycerine maar bijvoorbeeld ook uit Kwaliflex (dit zijn afgekeurde vloeibare levensmiddelen met een hoog CZV en BZV-gehalte die geconserveerd zijn met een organisch zuur). Om te voorkomen dat het slib met de vloeistof de reactor verlaat, wordt de vloeistof afgetapt via een ultrafiltratie(UF)-membraan. De poriediameter van het UF membraan bedraagt 0,02 – 0,1 µm.

De vaste bestanddelen, waaronder het slib blijven daardoor in de reactor. Omdat het slib groeit dient een klein deel voortdurend uit de reactor afgevoerd te worden. Dit gebeurt door het zogenaamde surplusslib aan de te ontwateren mest toe te voegen en te ontwateren. Op deze manier wordt het slibgehalte op een constant gehalte gehouden.

De waterfase van de membranen bevat nog wel de zouten waaronder kalium, sulfaat en chloride. De stikstof is door het proces in de actiefslibtank grotendeels verwijderd en de fosfaten komen met het slib via de zeefbandpers in de vaste fractie. Na meting, bemonstering wordt het effluent via een buffervoorziening geloosd op het oppervlaktewater van de Maas.

5 Toetsing van de aanvraag aan de doelstellingen van het waterbeheer

De Waterwet omschrijft in artikel 6.21 in samenhang met 2.1 het toetsingskader voor de beslissing op de aanvraag. In artikel 2.1 Waterwet zijn de algemene doelstellingen aangegeven die richtinggevend zijn bij de uitvoering van het waterbeheer:

- a) voorkoming en waar nodig beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste;
- b) in samenhang met de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen en
- c) de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

Deze doelstellingen vormen in onderlinge samenhang het toetsingskader bij vergunningverlening. Een vergunning wordt geweigerd indien de doelstellingen van het waterbeheer zich tegen vergunningverlening verzetten en het niet mogelijk is om de belangen van het waterbeheer door het verbinden van voorschriften of beperkingen voldoende te beschermen.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

De doelstellingen zijn geconcretiseerd via normen en beleid ten aanzien van veiligheid, waterkwantiteit, waterkwaliteit en maatschappelijke functievervulling door watersystemen. De uitwerking hiervan vindt plaats in de Waterwet, in aanvullende regelgeving, in water- en beheerplannen op grond van hoofdstuk 4 van de Waterwet en in beleidsregels. De vastgestelde normen en het beleid zijn richtinggevend bij de toetsing of een aangevraagde handeling verenigbaar is met de doelstellingen voor het waterbeheer. Hieronder volgt een beschrijving van het beleid waarmee bij het beoordelen van de vergunningaanvraag rekening is gehouden.

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag richt het bevoegd gezag zich volgens het toetsingskader op de effecten van het aangevraagde initiatief op de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen, het voorkomen en waar nodig beperken van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste en de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen. De effecten op <invullen> spelen geen rol bij dit besluit.

Aan de hand van het in dit hoofdstuk beschreven toetsingskader volgt hierna de toetsing van de aanvraag aan de doelstellingen van het waterbeheer.

De in deze vergunning voorgelegde voorschriften komen mede voort uit de navolgende toetsing.

5.1 Hoofdoverweging regelgeving en beleid m.b.t. handelingen als bedoeld in art. 6.2, lid 1, Waterwet

5.1.1 Regelgeving en beleid

Landelijk beleid ten aanzien van emissies

Het Nationaal Waterplan houdt vast aan de leidende beginselen van het preventief beleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging door het toepassen van beste beschikbare technieken (BBT) en waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit. Voor het kwaliteitsbeheer in Rijkswateren heeft daarnaast de Kaderrichtlijn Water (KRW) een grote sturende betekenis. De KRW vereist dat alle Europese lidstaten streven naar een goede kwaliteit van alle waterlichamen waarop de richtlijn van toepassing is. Deze algemene doelstelling heeft een nadere uitwerking gekregen in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

Het eerste beginsel van het preventief beleid 'vermindering van de verontreiniging' houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt (voorzorgprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder kringloopsluiting), implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken (stofspecifieke aanpak emissies), meer aandacht voor een integrale milieuafweging en meer aandacht voor prioritering. Invulling van het voorzorgsprincipe is ook dat een bedrijf/lozer ten minste 'de beste beschikbare technieken' toepast, zoals vastgelegd in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). In artikel 1.1 van de Wabo is de volgende definitie voor de 'beste beschikbare technieken' gegeven:

'de voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die – kosten en baten in aanmerking genomen – economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld'.

De Ministeriele regeling omgevingsrecht (Mor) bevat de aanwijzing van de Nederlandse informatiedocumenten over beste beschikbare technieken (BBT-documenten). Deze zijn weergegeven in de bijlage bij de Mor. De in de bijlage aangewezen BBT-documenten kunnen worden aangemerkt als een adequate invulling van de actuele beste beschikbare technieken die door het bevoegd gezag dienen te worden toegepast bij de vergunningverlening.

De gebruikte technieken zijn getoetst aan de uitgangspunten van de beste beschikbare technieken.

Conclusie

Door het verlenen van deze vergunning wordt bereikt dat ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast.

Het tweede beginsel 'met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen nemen' houdt in dat als gevolg van de te vergunnen lozing geen significante verslechtering van de waterkwaliteit plaats mag vinden ten opzichte van de bestaande situatie en dat het bereiken van de KRW-doelstellingen niet in gevaar mag worden gebracht. Het is daarom vooral van toepassing op nieuwe lozingen of uitbreidingen van bestaande lozingen.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

Dit tweede beginsel is uitgewerkt in een emissie-immissiebenadering in het Handboek Immissietoets, waarvoor de uitgangspunten zijn vastgesteld door het Nationaal Water Overleg en waarin een nationale uitwerking is gegeven van EU-richtsnoeren op grond van artikel 4, lid 4 van de Richtlijn prioritare stoffen. Het Handboek Immissietoets is aangewezen als BBT-document in de bijlage bij de Mor.

Datum

Numer
RWS-2019/38010

De immissietoets richt zich op de beoordeling van de gevolgen van een specifieke restlozing op de waterkwaliteit (na toepassing van BBT). De immissietoets draagt bij aan het verkrijgen van inzicht in het aandeel van een individuele lozing in de totale concentratie van een stof in de mengzone, het betreffende waterlichaam en benedenstroms.

In de Waterwet is de verhouding tussen watervergunningen en de waterplannen nader uitgewerkt. De Waterwet stelt dat met de plannen rekening moet worden gehouden bij de vergunningverlening. (art. 6.1a Waterbesluit). Verder verwijst de Waterwet voor het kader van de vergunningverlening ook naar het stelsel van milieukwaliteitseisen voor waterkwaliteit (art. 6.21 in combinatie met art. 2.1 en 2.10 van de Waterwet en art. 4 van de KRW). Bij vergunningverlening wordt daarom getoetst aan dezelfde getalswaarden voor de waterkwaliteit die in het kader van het effectgerichte spoor in de vorm van de milieukwaliteitseisen de waterplannen aansturen. De toetsing wordt uitgevoerd op de manier die in het Handboek Immissietoets is aangegeven.

De KRW vraagt om te toetsen aan het beginsel van geen achteruitgang. Voor nieuwe lozingen en uitbreidingen van bestaande lozingen wordt gekeken of de waterbeheerder met het toestaan van de lozing hier aan kan voldoen. Een toetsing aan de ruimte die er is om geen achteruitgang te veroorzaken maakt daarom onderdeel uit van de immissietoets.

Indien toepassing van BBT en eventuele verdergaande maatregelen niet leiden tot het voldoen aan de criteria uit de de Immissietoets, volgt een analyse van de voorziene maatregelen in combinatie met de verwachte trends in ontwikkeling van de milieukwaliteit voor dat waterlichaam en benedenstroms gelegen waterlichamen. Op basis daarvan kan eventueel een tijdelijke verslechtering van de situatie worden toegestaan.

Getoetst moet worden of de verlening van de vergunning verenigbaar is met de doelstellingen in artikel 2.1. of de belangen, bedoeld in artikel 6.11 van de Waterwet. Indien dit niet het geval is wordt een vergunning geweigerd of worden onder voorwaarden aanvullende eisen gesteld.

Activiteitenbesluit milieubeheer

Op 1 januari 2008 is het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer in werking getreden, verder aangehaald als 'Activiteitenbesluit'. In het Activiteitenbesluit zijn voor verschillende activiteiten, die binnen inrichtingen plaats kunnen vinden, algemene voorschriften opgenomen. Met het Activiteitenbesluit is

thans de vergunningplicht op grond van artikel 2.1 lid 1 onder e van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en artikel 6.2 van de Waterwet voor een groot aantal inrichtingen opgeheven.

Het Activiteitenbesluit onderscheidt drie type inrichtingen, type A, B en C.

Inrichtingen ingedeeld in type A en B vallen geheel onder de algemene regels uit het Activiteitenbesluit en hebben geen vergunning nodig op grond van de Wabo. Voor inrichtingen type C blijft in beginsel een omgevingsvergunning (en eventueel een watervergunning) nodig. De activiteiten die zijn geregeld in hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit zijn echter ook van toepassing op inrichtingen type C en worden dus niet in die vergunning geregeld.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

Beleid bedrijfstak ten aanzien van emissies

Voor MVI's bestaan (nog) geen specifieke Europese of Nederlandse informatiedocumenten. Mede naar aanleiding van het ontbreken van een dergelijk document en de discussie die speelt rond de emissies van medicijnresten en antibiotica-resistente micro-organismen vanuit veehouderijen en MVI's, is door waterkwaliteitsbeheerders (waterschappen en RWS) in 2016 een informatiedocument opgesteld. In het document 'Achtergronddocument vergunningenbeleid lozingen uit mestverwerkingsinstallaties' is een selectie gemaakt van technieken op basis van de beschikbare data uit de bestaande MVI's, het zuiveringsrendement van een gemiddelde rioolwaterzuiveringsinstallatie (rwzi) en bewezen en innovatieve technieken uit andere sectoren. De geselecteerde technieken kunnen worden geïnterpreteerd als beste beschikbare techniek (BBT), maar hebben niet die wettelijke status. Om dit onderscheid te maken wordt in het document de voor verwerking van mest beste beschikbare technieken aangeduid als BBT*. Het is wel de verwachting dat in de nabije toekomst specifieke BBT's voor MVI's worden vastgesteld in Nederland en mogelijk ook in Europees verband.

Opgemerkt wordt dat in bovengenoemde achtergronddocument voor wat betreft de parameters nutriënten (N en P), zuurstofvragende stoffen (CZV en BZV), zouten (sulfaat en chloride) en bepaalde metalen (koper en zink) de BBT's relatief eenvoudig zijn vastgesteld. Dat heeft te maken met het feit dat er al een aantal praktijkvoorbeelden zijn. De desbetreffende initiatieven maken gebruik van reeds beschikbare technieken op fullscale. En er zijn veel data beschikbaar over de toegepaste technieken en de gerelateerde emissieniveaus. Over de parameters hormonen, antibiotica en overige geneesmiddelen; pathogenen en antibiotica resistentie bacteriën (PAR), is bijzonder weinig informatie beschikbaar ten aanzien van MVI's. Wel lopen daarvoor onderzoeken.

Voor wat betreft de prestatie ten aanzien van verwijdering van deze parameters en emissieniveaus op communale rwzi's wordt de laatste jaren steeds meer onderzoek gedaan. Naar aanleiding van dit onderzoek vindt op bestuurlijk niveau discussie plaats over de vraag in hoeverre een vergaande verwijdering nodig dan wel wenselijk wordt geacht.

Stoffenbeleid

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW, richtlijn 2000/60/EG) bevat in bijlage X een lijst met prioritaire stoffen. Voor deze stoffen geldt het vereiste de verontreiniging hierdoor geleidelijk te verminderen. Enkele van deze prioritaire stoffen zijn bovendien aangewezen als prioritaire gevaarlijke stoffen. Hiervoor geldt het vereiste om emissies, lozingen en verliezen stop te zetten of geleidelijk te beëindigen.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

Hiernaast is in verschillende andere Europese en internationale regelgeving stoffenbeleid geformuleerd (de GHS-Verordening (1272/2008), de REACH-Verordening (1907/2006), het Verdrag van Stockholm inzake persistente organische vervuilende stoffen (Trb. 2001, 132), het Protocol bij het Verdrag van Aarhus inzake grensoverschrijdende vervuiling van die stoffen (Trb. 1998, 288) en de 'List of Chemicals for Priority Action' onder het OSPAR-Verdrag (Agreement 2004-12 van de OSPAR Commission, Trb. 1993, 16)). In Nederland is dit beleid samengevoegd in het beleid inzake 'zeer zorgwekkende stoffen' (ZZS), met als doelstelling deze stoffen uit de leefomgeving te weren of ten minste beneden een verwaarloosbaar risiconiveau te brengen (of te houden). Dit beleid betreft eveneens de prioritaire gevaarlijke stoffen als bedoeld in de KRW. De criteria om een stof als ZZS te bestempelen zijn afkomstig uit artikel 57 van de REACH-Verordening. Het RIVM stelt halfjaarlijks een indicatieve lijst op van de stoffen die op dat moment in ieder geval aan die criteria voldoen (zie http://www.rivm.nl/rvs/Stoffenlijsten/Zeet_Zorgwekkende_Stoffen).

De concrete uitwerking van het beleid ten aanzien van ZZS voor lozingen uit puntbronnen op oppervlaktewater is geland in het BBT-informatiedocument 'Algemene BeoordelingsMethodiek 2016' (ABM). Dit document is aangewezen in de bijlage bij de Regeling omgevingsrecht en hiermee dient het bevoegd gezag rekening te houden bij het verlenen van vergunningen. Op grond van de ABM wordt in de watervergunningen voor lozingen van ZZS een vijfjaarlijkse rapportageverplichting opgenomen, om zo haalbaar en betaalbaar te komen tot een steeds verdergaande reductie van deze emissies. Deze verplichting geeft hiermee onder meer invulling aan het vereiste uit de KRW om emissies, lozingen en verliezen van prioritaire gevaarlijke stoffen stop te zetten of geleidelijk te beëindigen en sluit bovendien aan bij soortgelijke bepalingen die zijn opgenomen in het Activiteitenbesluit milieubeheer, die de emissie van ZZS naar lucht reguleren.

Ook voor stoffen die niet als ZZS worden gekwalificeerd, geeft de ABM overigens een saneringsinspanning.

Op grond van richtlijn 2006/11/EG geldt hiernaast nog steeds een reductiebeleid voor stoffen in bijlage I bij deze richtlijn. Deze richtlijn is inmiddels ingetrokken, maar omdat de KRW de lidstaten ertoe verplicht ten minste het huidige beschermingsniveau van het milieu te handhaven, wordt in Nederland het reductiebeleid ongewijzigd voortgezet. Dit betekent dat voor alle stoffen genoemd

in deze bijlage geldt, dat passende maatregelen moeten worden genomen ter vermindering of beëindiging van de verontreiniging door deze stoffen.

Datum

Daarnaast mogen op grond van artikel 6.1 van de Waterregeling voor de stoffen van lijst I van deze bijlage waarvoor emissiegrenswaarden zijn vastgesteld, alleen tijdelijke lozingsvergunningen worden verleend. Er kan een overlap bestaan tussen de stoffen bedoeld in richtlijn 2006/11/EG en de zeer zorgwekkende stoffen; een stof kan zowel vallen onder die richtlijn als ZZS zijn. In die gevallen kan bij het kiezen van de rapportagemomenten ter invulling van het reductiebeleid de beslissing over het moment van rapportage afgestemd worden op de duur van de vergunning.

Numer
RWS-2019/38010

Het PRTR-verslag

In februari 2006 is de EG-verordening PRTR (European Pollutant Release Transfer Register) in werking getreden. De verordening verplicht bepaalde bedrijven hun emissies naar water, lucht, bodem en afvaltransport te rapporteren aan de overheid. De overheid valideert deze rapportage en stelt ze beschikbaar aan het publiek. De gegevens van alle E-PRTR-plichtige bedrijven worden openbaar gemaakt op een internetsite.

De EU heeft een Richtsnoerendocument opgesteld, waarin de verordening wordt toegelicht en een aantal (indicatieve) voorbeelden van uitwerkingen van verplichtingen uit de verordening zijn opgenomen.

In bijlage I van de EG-verordening PRTR staat omschreven welke bedrijven onder de werkingsfeer van de verordening vallen. Het gaat veelal om activiteiten die onder de IPPC-richtlijn vallen. Er zijn enkele afwijkingen en aanvullende categorieën ten opzichte van IPPC. Deze staan in het overzicht Vergelijking van IPPC- en E-PRTR-activiteiten.

Bedrijven hoeven alleen te rapporteren over emissies als deze boven de gestelde drempelwaarden uitkomen (zie bijlage 2 van de verordening). De E-PRTR-bedrijvenpopulatie in Nederland omvat waarschijnlijk 2.500 bedrijven, waar onder een groot aantal agrarische bedrijven. De inschatting is dat 1.200 van deze bedrijven daadwerkelijk moet rapporteren.

Het initiatief om te bepalen of in het kader van E-PRTR moet worden gerapporteerd, ligt bij de bedrijven. Bedrijven kunnen contact opnemen met hun bevoegde gezag voor meer informatie.

In Nederland is de E-PRTR geïmplementeerd door de Uitvoeringswet, het Uitvoeringsbesluit en de Uitvoeringsregeling "EG-verordening PRTR en PRTR-protocol". Zo is onder andere een nieuwe titel 'Titel 12.3. De EG-verordening PRTR en het PRTR-protocol' aan de Wet Milieubeheer toegevoegd. Juridisch gezien is nu sprake van twee afzonderlijke rapportageverplichtingen (Milieujaarverslag en het PRTR-verslag). In de praktijk wordt gewerkt met één elektronische applicatie, het e-MJV.

5.1.2 Overwegingen ten aanzien van de beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste (veiligheid en waterkwantiteit)

Datum

Het in het oppervlaktewaterlichaam brengen van effluent afkomstig uit de mestverwerkingsinstallatie van C7LL staat vanuit waterkwantiteitsoogpunt de doelstellingen van het waterbeheer niet in de weg. De te lozen hoeveelheid (maximaal 10 m³ per uur) is marginaal ten opzichte van de doorstroming van de rivier de Maas. Ingevolge artikel 6.16 en 6.17 van de Waterregeling geldt voor deze hoeveelheid geen vergunnings- of meldplicht.

Nummer
RWS-2019/38010

5.1.3 Overwegingen ten aanzien van de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen (waterkwaliteit)

1 Richtlijn industriële emissies

Bijlage 1 van de Richtlijn 2010/75 EU, hierna de RIE (Richtlijn Industriële Emissies) geeft een opsomming van categorieën van activiteiten waarop de RIE van toepassing is. Bij toepassing van de Richtlijn Afvalstoffen, Richtlijn 2008/98, art 2, is mest een afvalstof vanwege de definitie 'elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen'.

In bijlage 1 van de RIE worden capaciteiten/drempelwaarden genoemd waarboven een inrichting RIE-plichtig is. Wanneer vergisting geen deel uitmaakt van het verwerkingsproces is een inrichting RIE-plichtig als op enige dag meer dan 75 ton ongevaarlijke afvalstoffen wordt verwerkt, als op het eind van de keten een deel van de producten nuttig worden toegepast en daarbij biologische en/of fysisch/chemische processen worden toegepast. Ondergaan de producten op het eind van de keten een verwijdering (verbranding met als doel de verwijdering ervan) dan is de drempelwaarde 50 ton op enige dag als geen vergisting in de keten wordt toegepast. Indien de behandeling van het afval beperkt blijft tot anaerobe vergisting, dan is de drempelwaarde 100 ton op enige dag.

Met een verwerkingscapaciteit van 100.000 ton/jaar, gemiddeld 274 ton/dag, wordt elk van de genoemde drempels overschreden en valt de MVI van C7LL onder categorie 5.3 van bijlage 1 RIE en is derhalve RIE-plichtig.

2 Toetsing aan de beste beschikbare technieken (BBT)

In de bijlage 1 van de Regeling omgevingsrecht zijn door de Minister van VROM documenten aangewezen die gebruikt moeten worden bij het bepalen van de beste beschikbare technieken (BBT).

Op de inrichting zijn de volgende BBT-documenten van toepassing:

Volgnr.	Naam document	Nederlands of Europees	BBT-toets die onderdeel is van de vergunningaanvraag	Activiteit voldoet aan BBT?
---------	---------------	------------------------	--	-----------------------------

1	Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen (Milieu risico analyse-studie, oftewel een MRA-studie)	Nederlands	De MVI is niet BRZO-plichtig en aanwezige hoeveelheden stoffen zijn kleiner dan de inrichting-drempel-waarde. In onderhavige aanvraag is een paragraaf 'onvoorziene lozingen opgenomen'. In bijlage 2 aanvraag is een toetsingstabel opgenomen ten aanzien van de Stand der Veiligheids-techniek	MVI Zevenellen zit onder de inrichtings-drempelwaarde. Formeel hoeft geen MRA opgesteld te worden. Wel is voorzien in een ingevulde SdT-tabel (stand der veiligheidstechniek) waar MVI Zevenellen aan voldoet.
2	Algemene Beoordelings Methodiek 2016	Nederlands	Ja, bijlage 3 aanvraag	Ja
3	Immissietoets 2016	Nederlands	Ja, bijlage 5 aanvraag. Emissie-immissietoets voor N-totaal en P-totaal	Ja
4	BREF Waste water and waste gas treatment (V06-2016)	Europees	Ja, bijlage 4 aanvraag.	Ja
5	BREF Waste treatment (v8-2006)	Europees	Nee	Ja
6	BREF Energy efficiency (v7-2006)	Europees	Nee	ja

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

Een hoog niveau van bescherming van het milieu moet worden gerealiseerd door aan deze vergunning voorschriften te verbinden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast.

In de bijlage van de Regeling omgevingsrecht zijn door de Minister documenten aangewezen die gebruikt moeten worden bij het bepalen van de voor de inrichting of met betrekking tot een lozing in aanmerking komende BBT en monitoringseisen. In artikel 9.2 van de regeling is bepaald dat rekening moet worden gehouden met de in de bijlage opgenomen relevante BBT-conclusies en Nederlandse informatiedocumenten over BBT. Dit zijn onder andere de zogenaamde bedrijfstakstudierapporten van de Commissie Integraal Waterbeheer en het Landelijk Bestuurlijk Overleg Water.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

Tot medio 2012 werden de best beschikbare technieken weergegeven in zogenoemde 'BAT reference documents', kortweg Bref's. Met de implementatie van de RIE per 1 januari 2013 worden de Bref's vervangen door zogenaamde 'BBT-conclusions'. De eerste BBT-conclusies zijn medio 2012 verschenen. De implementatie van de BBT-conclusie zal geleidelijk plaatsvinden zodat er tijdelijk twee typen documenten gehanteerd zullen worden voor het vaststellen van de beste beschikbare technieken. In de Bref's of BBT-conclusies worden voor IPPC-installaties per bedrijfstak of per activiteit de beste beschikbare technieken weergegeven. De documenten zijn beschikbaar voor elke industriële activiteit die genoemd wordt in Bijlage I van de RIE. Daarnaast zijn er de zogenaamde horizontale Bref's of BBT-conclusies, waarin de BBT voor een bepaalde activiteit zijn vastgesteld die van toepassing kan zijn voor meerdere industrieën.

In bijlage 1 van de RIE worden capaciteiten/drempelwaarden genoemd waarboven een inrichting RIE-plichtig is. Wanneer vergisting geen deel uitmaakt van het verwerkingsproces is een inrichting RIE-plichtig als op enige dag meer dan 75 ton ongevaarlijke afvalstoffen wordt verwerkt als op het eind van de keten een deel van de producten nuttig worden toegepast en daarbij biologische en/of fysisch/chemische processen worden toegepast. Ondergaan de producten op het eind van de keten een verwijdering (verbranding met als doel de verwijdering ervan) dan is de drempelwaarde 50 ton op enige dag. Indien de behandeling van het afval beperkt blijft tot anaerobe vergisting, dan is de drempelwaarde 100 ton op enige dag.

Met een verwerkingscapaciteit van 100.000 ton/jaar, gemiddeld 274 ton/dag, wordt elk van de genoemde drempels overschreden en valt de MVI van C7LL onder categorie 5.3 van bijlage 1 RIE en is derhalve RIE-plichtig.

Specifiek voor MVI's bestaan nog geen specifieke Europese of Nederlandse informatiedocumenten.

Mede naar aanleiding van het ontbreken van een dergelijk document en de discussie die speelt rond de emissies van medicijnresten en antibiotica resistente micro-organismen vanuit veehouderijen en MVI's, is door waterkwaliteitbeheerders (waterschappen en Rijkswaterstaat) in 2016 een informatiedocument opgesteld. In het document 'Achtergronddocument vergunningenbeleid lozingen uit mestverwerkingsinstallaties' is een selectie gemaakt van technieken op basis van de beschikbare data uit de bestaande MVI's, het zuiveringsrendement van de rwzi, bewezen en innovatieve technieken uit andere sectoren. De geselecteerde

technieken kunnen worden geïnterpreteerd als beste beschikbare techniek (BBT), maar hebben niet die wettelijke status. Om dit onderscheid te maken wordt in het document de voor verwerking van mest beste beschikbare technieken aangeduid als BBT*. Het is wel de verwachting dat in de nabije toekomst specifieke BBT's voor MVI's worden vastgesteld in Nederland en mogelijk ook in Europees verband.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

In het achtergronddocument zijn voor wat betreft de parameters nutriënten (N en P), zuurstofvragende stoffen (CZV en BZV) en zouten (sulfaat en chloride) en bepaalde metalen (koper en zink) de BBT's relatief eenvoudig vastgesteld. Dat heeft te maken met het feit dat er al een aantal praktijkvoorbeelden zijn. De betreffende initiatieven maken gebruik van reeds beschikbare technieken op fullscale. Zodoende is er veel data beschikbaar over de toegepaste technieken en de gerelateerde emissieniveaus. Over de parameters hormonen, antibiotica en overige geneesmiddelen; pathogenen en antibiotica resistentie bacteriën (PAR), de zogenoemde voorzorgparameters, is er bijzonder weinig informatie beschikbaar ten aanzien van MVI's. Wel lopen daarvoor onderzoeken.

Voor wat betreft de prestatie ten aanzien van verwijdering van deze parameters en emissieniveau's op communale rwzi's wordt de laatste jaren steeds meer onderzoek gedaan. Naar aanleiding van dit onderzoek vindt op bestuurlijk niveau discussie plaats over de vraag in hoeverre een vergaande verwijdering nodig dan wel wenselijk wordt geacht.

In de aanvraag is voldoende onderbouwd dat de MVI van C7LL en de bijbehorende emissieniveaus naar oppervlaktewater in ieder geval voldoen aan de bestaande BBT's.

Aandachtspunt bij de beoordeling van BBT is dat de beschikbare emissie-immissietoets thans alleen toepasbaar is voor chemische parameters. De toets kan niet gebruikt worden voor zogenaamde voorzorgparameters. Met de immissietoets is de restlozing ten aanzien van N en P onderzocht. De conclusie luidt dat deze niet tot onacceptabele effecten op het oppervlaktewater leidt.

De finale conclusie is dat de MVI van C7LL beschouwd kan worden als een adequate zuiveringstechnische inspanning die gepaard gaat met een acceptabele restlozing voor de klassieke parameters. In paragraaf 5.4 van de onderbouwing van de aanvraag is de BBT-toets voor de voorzorgparameters uitgewerkt. Hierbij is een vergelijking gemaakt tussen het effluent van een gemiddelde rioolwaterzuiveringsinstallatie (rwzi) en het waarschijnlijk effluent van MVI Zevenellen.

Over de voorzorgparameters zijn tot op heden weinig meetgegevens beschikbaar. Of het nu betrekking heeft op effluent van een rwzi of dat van een MVI; een omgekeerde osmose installatie realiseert waarschijnlijk een vrijwel absolute verwijdering van allerlei micro-organismen en medicijnresten.

In de bijlage bij de aanvraag 'onderbouwing waterwetvergunningaanvraag Zevenellen' worden o.a. de zuiveringsprestaties van de MVI vergeleken met die van een rwzi. Een rwzi uitgerust met een UF-MBR levert vergelijkbare prestaties met een MVI voorzien van een UF-MBR. In beide gevallen bedraagt de logverwijdering 3 eenheden, maar waarschijnlijk hoger. Met de huidige beschikbare data is het echter niet mogelijk om daar een nauwkeuriger uitspraak over te doen.

Op basis van de beschikbare informatie wordt geconcludeerd dat het effluent van de MVI Zevenellen een factor 100 – 1.000 minder micro-organismen (uitgedrukt in kve/kg) bevat dan dat van een rwzi.

Wanneer verder het verschil in debiet (debiet rwzi versus het debiet van de MVI) daarin wordt betrokken dan lijken de risico's voor het oppervlaktewater vanuit een lozing van de MVI veel kleiner te zijn dan die van een rwzi (factor 5.000 – 50.000).

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

Omdat nog veel onduidelijk is over de voorzorgparameters in relatie tot de gebruikte zuiveringstechniek wordt in de voorschriften een verplichting tot onderzoeken van het voorkomen van deze parameters in het effluent voorgeschreven.

3 Immissietoets

Voor de lozing naar oppervlaktewater is de immissietoets uitgewerkt in het Handboek Immissietoets 2016 (www.infomil.nl/HandboekWater).

Met de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat de beste beschikbare technieken (BBT) zijn toegepast om de emissie te reduceren. De immissietoets is de derde stap in de toetsing van een lozing. In deze stap beoordeelt het bevoegd gezag of vanuit waterkwaliteitsoogpunt een nog verdergaande bronaanpak en/of zuivering nodig is dan volgt uit de toetsstappen bronaanpak en minimalisatie. Dit wordt bepaald op basis van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater waarop geloosd wordt en de relevante onderbouwde normen die daarin gelden, zowel lokaal als benedenstrooms. Uit deze toetsstap kan volgen dat het nodig is technieken toe te passen die nog meer bescherming bieden dan BBT.

Uit het KRW-factsheet Zandmaas behorende bij het Beheerplan Rijkswateren (Bprw) 2016-2021 blijkt dat het KRW-waterlichaam Zandmaas voor een aantal stoffen nog niet voldoet aan de daarvoor geldende doelstelling. Het betreft met name de volgende stoffen:

- a) Fosfor totaal (zomergemiddelde): toestand in 2015 en prognose 2021 is matig; prognose 2017 is waterlichaam is in goed toestand.
- b) Stikstof totaal (zomergemiddelde): toestand in 2015 en prognose 2021 is matig; prognose 2017 is waterlichaam is in goed toestand.
- c) Ubiquitaire stoffen: waaronder een aantal PAK, tributyltin en kwik.

Resultaat toetsing

Met een lozing van BZV_5^{20} -waarde van 20 mg/l wordt voldaan aan de lozingseisen van de BREF WWWT2016. De lozing van ongeveer 1.200 mg/l CZV bestaat hoogstwaarschijnlijk voornamelijk uit inerte bestanddelen (humusachtige

verbindingen) en brengt om die reden geen zuurstofvraag met zich mee. Uit dit oogpunt blijkt de CZV-lozing toegestaan te kunnen worden.

De vergunninghouder heeft een emissie/immissietoets uitgevoerd voor de parameters: N-beschikbaar, $\text{NH}_3\text{-N}$ en P-beschikbaar.

Datum

Het percentage fosfor dat in de MBR wordt verwijderd, zal ongeveer 98,8% bedragen. Het effluent zal naar verwachting toch nog een 20 mg/l bevatten. Het is waarschijnlijk dat van deze fosfor slechts een deel biobeschikbaar is. Voor zover bekend is daarover geen informatie beschikbaar. In het STOWA-rapport 2009-03 'Biobeschikbaarheid van stikstof en fosfaat in rwzi-effluent' loopt de P-beschikbaarheid analoog met die van de stikstof. (plm 50% organisch gebonden). Om die reden wordt hetzelfde percentage van 50% aangehouden. Waarbij het percentage de beschikbaarheid van P uitdrukt. Een en ander betekent dat van de 20 mg/l totaal fosfor, de helft een bijdrage levert aan het trofisch karakter van het oppervlaktewater. Om die reden is een emissie/immissietoets uitgevoerd met 10 mg/l P. Deze parameter wordt in de emissie/immissietoets P-beschikbaar genoemd.

Numer
RWS-2019/38010

De lozing van N-beschikbaar en $\text{NH}_3\text{-N}$ met de gegeven concentraties voldoet aan de emissie/immissietoets.

Gelet op het te lozen debiet van het effluent van de MVI wordt de lozing van P als triviaal beschouwd en voldoet de lozing.

De triviaaltoets betreft een screening op het triviaal zijn van de lozing enkel op basis van de hoeveelheid te lozen stoffen in relatie tot de reeds aanwezige concentratie in het ontvangende oppervlaktewater (maximale toename in procenten). Daarvoor wordt een simpele toets gebruikt om na te gaan of de lozing als triviaal kan worden beschouwd en daarom geen nadere beoordeling behoeft. Hiervoor zijn geen modelberekeningen nodig om tot een oordeel te komen. Een lozing die door deze toetsstap komt, kan zonder nadere eisen worden toegestaan. Een lozing die niet door deze toetsstap komt, moet de volgende toetsstap doorlopen.

De uitkomst van de toetsing of lozingen triviaal zijn en zonder nadere beschouwing als aanvaardbaar kunnen worden bestempeld, is afhankelijk van de grootte van het watersysteem. De toetsing bestaat uit het bekijken van de concentratieverhoging na volledige menging en toetsing daarvan aan een generieke maximale toelaatbare verhoging. De hoogte van dit maximum is afhankelijk van de grootte en aard van het watersysteem.

Bij doorrekenen van de lozing van P-beschikbaar blijkt dat deze lozing echter leidt tot een verhoging die uitkomt boven de jaargemiddelde milieukwaliteitsnorm (JG-MKN) van 0,14 mg/l. De achtergrondwaarde van P-totaal overschrijdt op het KRW-oppervlaktewaterlichaam Zandmaas al de geldende MKE van 0,14 mg/l. In deze situatie is er eigenlijk geen ruimte meer voor een extra lozing. Lozingen zonder relevante invloed op de waterkwaliteit zijn dan echter nog wel mogelijk. Van een lozing kan worden gezegd dat deze geen relevante invloed heeft,

wanneer deze ter hoogte van het monitoringspunt niet leidt tot een verhoging van de laatste decimaal van de achtergrondconcentratie van de betreffende stof, in de eenheid waarmee de MKE is vastgesteld. Dit betekent dat lozingen die niet aan de normtoets voldoen, maar wel aan de significantietoets en waarbij toename van concentratie ter hoogte van het monitoringspunt kleiner is dan de meetnauwkeurigheid, kunnen worden toegestaan. De MKE voor fosfor is op 2 decimalen achter de komma en in mg/l vastgesteld. Daarmee leidt een lozing met een vracht die na volledige menging jaargemiddeld minder dan 0,01 mg/l verhoging geeft, niet tot een meetbare verslechtering. De lozing van P-beschikbaar leidt tot een concentratie op MKN toetsafstand van 0,14315 mg/l. Dit is minder (0,00315 mg/l) dan de grens van 0,01 mg/l verhoging. Er is hier dus geen sprake van achteruitgang van de toestand en evenmin van het verder bemoeilijken van het tijdig bereiken van de goede toestand. De lozing heeft daarmee geen relevante invloed op de waterkwaliteit.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

Uit de uitgevoerde immissietoets blijkt dat de onderhavige lozing geen significante effecten heeft op het bereiken van de doelstelling voor de bovengenoemde stoffen: (minder dan 10% toename van de concentratie op de rand van de mengzone, dan wel een verhoging van de concentratie kleiner dan de meetnauwkeurigheid). Ook leidt de lozing naar verwachting niet tot acuut toxische effecten voor waterorganismen en/of in het sediment levende organismen binnen de mengzone. Daarom worden er op grond van de immissietoets geen nadere eisen gesteld aan de lozing.

4. Algemene beoordelingsmethodiek

Beleid ten aanzien van stoffen en mengsels

Voor een goede uitvoering van het waterkwaliteitsbeleid is het noodzakelijk om inzicht te hebben in de mate waarin de in het oppervlaktewater te brengen grond- en hulpstoffen, tussen- en eindproducten een potentieel gevaar vormen voor het aquatisch milieu. Hiervoor is de Algemene Beoordelingsmethodiek (ABM) 2016 vastgesteld en in de Regeling omgevingsrecht aangewezen als BBT-informatiedocument waarmee het bevoegd gezag rekening dient te houden bij het verlenen van vergunningen.

De ABM kent voor alle bedrijfstakken op een transparante en eenduidige wijze aan de in het oppervlaktewater te brengen stoffen en mengsels een bepaalde waterbezwaarlijkheidscategorie toe, op grond van de eigenschappen van die stoffen en mengsels. Daarbij geeft de methodiek aan welke saneringsinspanning (emissiebeperkende maatregel) bij een bepaalde waterbezwaarlijkheid hoort. Voor zeer zorgwekkende stoffen (ABM-categorie 'Z') hoort bij deze saneringsinspanning ook een vijfjaarlijkse rapportageplicht om de mogelijkheden van verdergaande emissiereductie inzichtelijk te maken.

De ABM is een hulpmiddel bij het vaststellen van de gewenste saneringsinspanning en gaat niet in op het beoordelen van de restlozing.

Toetsing aan beleid

Beoordeling hulpstoffen

In bijlage 3 van de bijlage 'Onderbouwing Waterwetvergunningaanvraag Zevenellen' van de aanvraag is de ABM2016-toets van mest en hulpstoffen beschreven.

Uit de toetsing blijkt dat géén zeer zorgwekkende stoffen (ZZS) worden toegepast.

Daarom is geen minimalisatievoorschrift voor ZZS opgenomen in de vergunning.

De scores van de ABM2016-toets zijn, in volgorde van afnemende waterbezwaarlijkheid, A1, B3, B4, B5 en C1.

Score ABM2016 A: antischuim

De score A1 van een bestanddeel van de antischuim heeft te maken met het feit dat een aantal eigenschappen niet bekend zijn en de stof daarom per definitie ongunstig scoort. Verder is uitgegaan van 100% aandeel terwijl in het mengsel het een aandeel betreft van 2,5%. Voorts wordt opgemerkt dat de dosering van antischuim onder normale omstandigheden niet plaatsvindt. Dit vindt alleen plaats in de biologie wanneer er overmatige schuimvorming plaatsvindt.

De vergunninghouder zal pas de definitieve keuze van een antischuim middel maken als het proces daar om vraagt. Over het algemeen zijn de toegepaste antischuimmiddelen in biologische processen goed afbreekbaar en weinig toxisch. De reden dat de in de praktijk toegepaste antischuimmiddelen minder toxisch moeten zijn, heeft te maken met het feit dat door de dosering ervan voorkomen dient te worden dat het biologische proces stagneert, maar dat wel schuimvorming wordt verminderd.

Voor de verdere beoordeling gaat de vergunninghouder er van uit dat voor de toekomst een antischuimmiddel zal worden gekozen dat een ABM-score realiseert van B of beter.

Score ABM2016 B: Poly-electroliet

Deze stof is op zich weinig schadelijk voor water-organismen. Wel kan zij door de viscositeit en het flocculerend vermogen een schadelijk effect teweeg brengen. De lozing van poly-electroliet dient zoveel mogelijk moet worden voorkomen. Er is geen noodzaak om deze stof te saneren. Deze stof heeft een functie binnen het mestverwerkingsproces en kan om die reden niet weggelaten worden. Wel dient het gebruik door een goede proceskeuze en interne bedrijfsvoering zoveel beperkt te worden (good-housekeeping en procesgeïntegreerde maatregelen). Door de toepassing als flocculatiemiddel zal de stof gebonden worden aan onopgeloste bestanddelen. Slechts een zeer geringe fractie zal in het filtraat/centraat terecht komen en vervolgens in de biologische zuivering. Het restant zal aan het actief slib worden gebonden en/of biologisch afgebroken worden.

Score ABM2016 C: anorganische hulpstoffen

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

De ionen van de anorganische hulpstoffen komen van nature voor en zijn minder milieubezwaarlijk. Dit wordt meegewogen bij het bepalen van de noodzaak om (aanvullende) emissiebeperkende maatregelen te nemen. Over het algemeen is er in deze categorie meestal geen directe aanleiding om een techniek voor te schrijven die verder gaat dan de meest beperkte saneringsinspanning (good-housekeeping) binnen de verzameling BBT-technieken.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

5. Toetsing overschrijding van lozingseisen

Het is voor Rijkswaterstaat zelf als beheerder van de Maas, voor de vergunninghouder en voor eventuele derde-belanghebbenden van belang dat precies duidelijk is wat de lozingseisen in deze vergunning betekenen en op welke wijze bepaald wordt dat er sprake is van een overschrijding van de lozingseisen. De bepaling hangt af van het type lozingseis: een empirische lozingseis of een theoretische lozingseis. In de vergunningvoorschriften is aangegeven of de daar genoemde lozingseisen empirisch of theoretisch zijn. Theoretische lozingseisen zijn niet gebaseerd op een statistische analyse van een historische meetreeks. Theoretische eisen staan onder andere in de referentiedocumenten voor de beste beschikbare technieken (BREF). Theoretische lozingseisen hangen samen met toepassing van een bepaalde stand der techniek bij een bedrijf. Het zijn een soort ervaringscijfers per bedrijfstak of per behandelingstechniek, waarbij de achterliggende meetgegevens van de afzonderlijke bedrijven niet direct meer te herleiden zijn. Anders dan bij empirische lozingseisen, wordt bij de toetsing van meetwaarden aan een theoretische lozingseis wel rekening gehouden met de meetonzekerheid. De meetonzekerheid is immers niet verdisconteerd in de lozingseis zelf. In de vigerende vergunningsvoorschriften is dat uitgegaan wordt van theoretische lozingseisen.

6. Zoutlozing

Rijkswaterstaat hanteert een zoutbeleid om ervoor te waken dat de zoutconcentraties in het oppervlaktewater niet oplopen. Met name bij lage Maasafvoeren kan dit voorkomen. Hiervoor gelden bij lage Maasafvoeren beperkingen ten opzichte van de geloosde zoutvrachten. Extra zoutlozingen bij een Maasdebiet van minder dan 20 m³/s gemeten bij Borgharen zijn in beginsel niet toegestaan. Dit betekent dat zoutlozers de lozing aan zouten moeten bufferen, totdat het Maasdebiet weer meer dan 20 m³/s wordt. Gedurende hete zomers kan deze periode 2 maanden aaneengesloten duren. De maximale lozing van het bedrijf is 10 m³/uur. Dit betekent dat het bedrijf om het effluent gedurende twee maanden te kunnen bufferen een buffer van maximaal 14.560 m³ nodig zou hebben. Van het bedrijf kan redelijkerwijs niet gevergd worden dat het afvalwater bij lage Maasafvoeren moet worden gebufferd in relatie tot de hiervoor benodigde investeringen en de relatief geringe vracht aan zouten die geloosd worden. Deze relatief geringe vracht zouten blijkt uit de hoge concentratie aan chloride in de afvalwaterstroom (1.500 mg/l), doch met een gering debiet van 10 m³/uur in relatie met het relatief groot ontvangend oppervlaktewater.

7. Ongewone voorvallen binnen de inrichting

Om de waterbeheerder de gelegenheid te geven zo snel mogelijk te reageren op ongewone voorvallen waarbij er mogelijke gevolgen voor de waterkwaliteit zijn, wordt in de watervergunning hiervoor een voorschrift opgenomen. Dit voorschrift sluit zoveel als mogelijk aan bij de systematiek die in hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer 'Maatregelen in bijzondere omstandigheden' wordt beschreven.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

5.1.4 Overwegingen ten aanzien van de maatschappelijke functievervulling door watersystemen

Beleid voor de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen:

Het Nationaal Waterplan kent aan de Rijkswateren verschillende gebruiksfuncties toe die specifieke eisen stellen aan het beheer of gebruik van het betreffende rijkswater. De functies zijn nader uitgewerkt in het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren (Bprw 2016-2021). Voor het oppervlaktewaterlichaam de Zandmaas gelden o.a. de volgende functies:

- Natuur
- Drinkwater
- Zwemwater
- Koel- en proceswater
- Energieproductie
- Waterrecreatie en oeverrecreatie
- Visserij
- Bouwgrondstoffen
- Archeologie, gebouwd erfgoed en historisch landschap
- Kabels en leidingen

De aanvraag is derhalve niet in strijd met de maatschappelijke functievervulling. Het lozen van proceswater afkomstig van de MVI van C7LL in oppervlaktewater heeft geen onaanvaardbare gevolgen voor het voorkomen en beperken van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste en de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische waterkwaliteit. Er wordt daarom ook voldaan aan de eisen van bovengenoemde gebruiksfuncties.

De aan het oppervlaktewaterlichaam de Zandmaas toegekende functie(s) stellen geen aanvullende kwaliteitseisen aan het betreffende oppervlaktewater.

5.2 Beoordeling voor wat betreft het gebruik maken van een rijkswaterstaatswerk en/of bijbehorende beschermingszone als bedoeld in artikel 6.5c Wtw

5.2.1 Regelgeving en beleid

De hoofdlijnen van het nationale waterbeleid ten aanzien van veiligheid en het doelmatig gebruik van waterstaatswerken en de manier waarop daarbij rekening moet worden gehouden met de ecologische doelstellingen die gelden voor KRW-waterlichamen zijn vastgelegd in het Nationaal Waterplan (NWP), planperiode

2016-2021. Een nadere uitwerking en onderbouwing van de beleidskeuzes en de realisatie op het gebied van waterveiligheid vindt plaats in de Beleidsnota Waterveiligheid. Specifieke eisen ten aanzien van het veilig en doelmatig gebruik van rijkswaterstaatwerken en/of bijbehorende beschermingszones zijn uitgewerkt in de Beleidslijn Grote Rivieren, de Beleidslijn Kust en het Beleidskader IJsselmeergebied.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

Het Beheer- en ontwikkelplan voor de rijkswateren 2016-2021 (Bprw) vertaalt het NWP dit beleid door naar het beheer van de rijkswateren, met een onderverdeling naar functie en naar watersysteem. Bovendien bevat het Bprw 2016-2021 een toetsingskader voor individuele besluiten, dat gebruikt wordt bij het toetsen en beoordelen van vergunningen voor het gebruik van waterstaatswerken. Hierin is vastgelegd op welke manier deze aanvragen getoetst worden aan de ecologische doelstellingen die op grond van het Bprw 2016-2021 gelden voor KRW-waterlichamen.

Om overstromingen in het rivierengebied te voorkomen is behalve een netwerk van functionerende keringen ook een goede afvoer van water, sediment en ijs via de rivieren naar zee nodig. Obstakels en natuurlijke begroeiing in het rivierbed vertragen de afvoer en veroorzaken een verhoging van de waterstand. Actief beheer van het winterbed is nodig om deze opstuwing te beperken. Daarnaast worden activiteiten in en gebruik van het winterbed gereguleerd.

De toelaatbaarheid van activiteiten in het rivierbed van de grote rivieren is beoordeeld aan de hand van het afwegingskader dat is opgenomen in de Beleidslijn Grote Rivieren (BGR) en de bijbehorende Beleidsregels grote rivieren (de beleidsregels). Doelstelling van de beleidslijn en de beleidsregels is de beschikbare afvoer- en bergingscapaciteit van het rivierbed te behouden en ontwikkelingen tegen te gaan die de mogelijkheid tot rivierverruiming door verbreding en verlaging nu en in de toekomst feitelijk onmogelijk maken. De beleidsregels zijn van toepassing op alle nieuwe activiteiten (waaronder wijziging van bestaande activiteiten) in het rivierbed van de rivier de Maas.

De beleidsregels berusten op artikel 6.12 van het Waterbesluit.

5.2.2 Overwegingen t.a.v. de beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste (veiligheid en waterkwantiteit)

Bij de behandeling van voorliggende aanvraag wordt getoetst aan de doelstellingen uit artikel 2.1 van de Waterwet die verder zijn uitgewerkt in het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren 2016-2021 (Bprw) en bijbehorende documenten. De invulling van de basisfuncties veiligheid, voldoende, schoon en (ecologisch) gezond water in het Bprw dienen ter voorkoming van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste.

Om overstromingen in het rivierengebied te voorkomen is behalve een netwerk van functionerende keringen ook een goede afvoer van water, sediment en ijs via de

rivieren naar zee nodig. Het dynamisch handhaven van de basiskustlijn en op peil houden van het zandvolume van het kustfundament met zandsuppleties voorkomen erosie van de kust en dragen bij aan het voorkomen van overstromingen vanuit de Noordzee. Het beleid m.b.t. de bescherming van deze waterstaatkundige belangen is uitgewerkt in de Beleidslijn Grote Rivieren, de Beleidslijn Kust en het Beleidskader IJsselmeergebied.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

Voldoende water, niet te veel én niet te weinig, is cruciaal voor het goed functioneren van Nederland. De grote rivieren en het IJsselmeer staan daarbij centraal. Het waterbeheer is er op gericht om wateroverlast, watertekort, droogte en verzilting te voorkomen en nadelige gevolgen te beperken. Wateroverlast, waarmee de persoonlijke veiligheid van mensen in gevaar komt, wordt aangepakt binnen het waterveiligheidsbeleid.

De Beleidsregels in de Beleidslijn Grote Rivieren bieden een systematische aanpak om stap voor stap de afwegingsgronden en de rivierkundige voorwaarden voor ruimtelijke initiatieven in het rivierbed te kunnen bepalen ten behoeve van de beoordeling van activiteiten/ingrepen. De systematische aanpak kan worden onderverdeeld in drie afwegingskaders, te weten:

1. eenmalige uitbreiding, sloop en vervanging, tijdelijke activiteiten of overige activiteiten van rivierkundig ondergeschikt belang (artikel 3 van de Beleidsregels);
2. activiteiten in het gedeelte van het rivierbed waarop het bergend regime (artikel 4 van de Beleidsregels) van toepassing is;
3. activiteiten in het gedeelte van het rivierbed, waarop het stroomvoerend regime van toepassing is (artikelen 5 en 6 van de Beleidsregels).

Ad 1. Artikel 3 Beleidsregels: In het rivierbed wordt, onverminderd algemene rivierkundige voorwaarden (artikel 7 Beleidsregels), vergunning verleend voor:

- a. een éénmalige uitbreiding van ten hoogste tien procent van de bestaande bebouwing;
- b. het slopen en vervangen van bebouwing door bebouwing van gelijke omvang;
- c. tijdelijke activiteiten, anders dan bedoeld in artikel 6.11, eerste lid, onderdeel b, van de Waterregeling; en
- d. overige activiteiten die naar aard en omvang vergelijkbaar zijn met activiteiten van ondergeschikt belang als bedoeld in artikel 6.11, eerste lid, van de Waterregeling.

De werken (persleiding met uitstroomvoorziening) passen onder artikel 3, onderdeel d.

De toestemming voor activiteiten op grond van artikel 3 van de Beleidsregels is altijd gekoppeld aan een aantal rivierkundige voorwaarden. Een activiteit moet ten minste voldoen aan de voorwaarde dat:

- a) er sprake is van een zodanige situering en uitvoering van de activiteit dat het veilig functioneren van het waterstaatswerk gewaarborgd blijft;
- b) er geen sprake is van een feitelijke belemmering voor vergroting van de afvoercapaciteiten en
- c) er sprake is van een zodanige situering en uitvoering van de activiteit dat de waterstandverhoging of de afname van het bergend vermogen zo gering mogelijk is.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

Ter zake van de bescherming van het belang van het voorkomen en beperken van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste wordt het volgende overwogen.

- 1. Er is sprake van een dusdanige situering en uitvoering van de werken dat het veilig functioneren van het rijkswaterstaatswerk gewaarborgd blijft.
- 2. Er is geen sprake van een feitelijke belemmering voor vergroting van de afvoercapaciteit van de Maas.
- 3. Door de uitvoering van de activiteit is de waterstandverhoging en de afname van het bergend vermogen zo gering mogelijk.

De aangevraagde werken zijn dan ook niet in strijd met het uitgangspunt van de Beleidsregels en deze werken kunnen, voor zover het deze Beleidsregels betreft, worden toegestaan.

5.2.3 Overwegingen t.a.v. de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen (waterkwaliteit)

Voor zover de aanvraag gevolgen heeft voor de chemische kwaliteit van watersystemen, zijn die gevolgen getoetst in het onderdeel van deze vergunningen dat over de bij de activiteit vrijkomende emissies gaat, of in het kader van de toetsing aan algemene regels zoals het Besluit bodemkwaliteit. In dit gedeelte van de vergunning wordt daarom alleen getoetst aan de ecologische doelstellingen van het relevante waterlichaam. Hierbij is gebruik gemaakt van het 'Toetsingskader Waterkwaliteit' uit het Bprw 2016-2021 (bijlage 5).

Omschrijving waterlichaam

Het werk vindt plaats in waterlichaam de Zandmaas dat onderdeel uitmaakt van de rivier de Maas. Het waterlichaam behoort tot watertype R7, langzaam stromende grote rivier met hoofd- en nevengeulen. Dit betekent dat de volgende biologische parameters relevant zijn voor deze toetsing:

Kwaliteitselement	Knelpunten ecologisch functioneren	Opmerkingen
Ecologie		

Vis	Diverse blokkades t.g.v. kunstwerken in rivier	Toestand 2015 ontoereikend, prognose 2027 is goed (o.a. door kierbesluit verbetering).
Overige waterflora	Geen	Toestand 2015 goed, prognose 2027 ook goed.
Macrofauna	EKR-score is licht verhoogd	Klasse 2015 matig, prognose 2027 is goed
Fytoplankton	Geen	n.v.t.
<i>Biologisch ondersteunende parameters</i>		
Stikstof (N) en fosfor (P)	Hoge nutriëntenbelasting	Normoverschrijding N en P: prognose 2027 goed.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

De ingreep in het oppervlaktewater als gevolg van de aangevraagde activiteit is geen KRW-maatregel ter verbetering van de ecologische toestand. Ook heeft de ingreep geen negatief effect op de omvang of uitvoering van een reeds geplande of uitgevoerde KRW-maatregel of op de biologische parameters van het oppervlaktewaterlichaam Zandmaas.

5.2.4 Overwegingen t.a.v. de maatschappelijke functievervulling door watersystemen

Zoals reeds overwogen in paragraaf 5.1.4 is de aanvraag niet in strijd met de maatschappelijke functievervulling van het waterstaatswerk, gelet op de functies die aan het waterstaatswerk worden toegekend.

5.3 Geldigheid/Tijdelijkheid van de vergunning

Geldigheid van de vergunning

Op grond van artikel 6.22, tweede lid, van de Waterwet kan de waterbeheerder de vergunning intrekken als de vergunning gedurende drie achtereenvolgende jaren niet is gebruikt.

De vergunning wordt verleend voor onbepaalde tijd.

6 Procedure

6.1 Algemeen

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

De Waterwet bepaalt dat op de voorbereiding van een beschikking tot het verlenen van een vergunning voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam, de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Awb en afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer van toepassing zijn. In het Waterbesluit zijn hierop uitzonderingen gemaakt. Een dergelijke uitzondering is in dit geval niet van toepassing, zodat hier toepassing wordt gegeven aan de procedure uit afdeling 3.4 van de Awb en afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer.

Inhoudelijke samenhang met aanvraag Wm- of omgevingsvergunning

De bevoegde gezagen zijn conform het gestelde in de artikelen 6.27, lid 4, Wtw en artikel 3.19 Wabo in de gelegenheid gesteld om advies uit te brengen over de inhoudelijke samenhang tussen de Wabo- en de Waterwet-aanvragen en over de ontwerp-beschikkingen.

De samenhang tussen de Waterwet- en de Wabo-aanvraag is niet van dien aard dat deze invloed heeft gehad op de inhoud van de onderhavige watervergunning. Over de inhoud van de aanvragen en de inhoud van de onderscheiden vergunningen heeft regelmatig overleg plaatsgevonden met de omgevingsdienst Zuid Limburg. Op deze wijze is er zorg voor gedragen dat de beide vergunningen in lijn zijn met elkaar en elkaar aanvullen.

6.2 Ter inzage legging ontwerpbesluit

De aanvraag met bijbehorende stukken en de ontwerpvergunning hebben van 9 mei 2019 tot en met 19 juni 2019 ter inzage gelegen op de volgende locaties/adressen:

- in het Gouvernement, Limburglaan 10, Maastricht;
- in het gemeentehuis van Leudal;
- Rijkswaterstaat Zuid-Nederland te Maastricht.

Over de ontwerpvergunning zijn schriftelijke zienswijzen naar voren gebracht door Habitat Advocaten & Juristen te Amsterdam bij brief van 19 juni 2019 met kenmerk 191618B. Habitat Advocaten & Juristen is advocaat/gemachtigde van:

- de Stichting Dorpsraad Buggenum, gevestigd te Buggenum, gemeente Leudal;
- R.P.H. Eggels, Haelenerweg 17, 6082 AA te Buggenum;
- H.I.H.M. Eggels-Lumes, Haelenerweg 17, 6082AA te Buggenum;
- A.J.M. van Knippenberg, Haelenerweg 3, 6082 AA te Buggenum;
- H. Vissers, Heerweg 12, 6082 AC te Buggenum;
- G. Laemers, Neel Doffstraat 1, 6082 AE te Buggenum;
- A. Reijnders, Neel Doffstraat 10, 6082 AE te Buggenum;
- J.P. Maas, Neel Doffstraat 13, 6082 AE te Buggenum;
- Fam. Rutjes-Van Laer, Dorpsstraat 14, 6082 AP te Buggenum;

- M. Noijons, Dorpsstraat 20, 6082 AP te Buggenum;
- P. Schippers, Dorpsstraat 14, 6082 AP te Buggenum;
- K.J.M. Derichs, Dorpsstraat 50, 6082 AP te Buggenum;
- Fam. Beurskens, Dorpsstraat 64A, 6082 AR te Buggenum;
- H.J.W. Emonts, Berikstraat 38, 6082 AW te Buggenum;
- C. Jesse, Berikstraat 40, 6082 AW te Buggenum;
- J. Mollevanger, Berikstraat 40, 6082 AW te Buggenum;
- H.P.J. Vissers, Holstraat 6, 6082 BC te Buggenum;
- H.J.J. Sleutels, Holstraat 9, 6082 BA te Buggenum;
- L.A.C. van Hees-Derckx, Holstraat 50, 6082 BD te Buggenum;
- C.F.C. Veringmeier, Holstraat 62, 6082 BD te Buggenum;
- A. de Bruijn, Noenever 7, 6082 BE te Buggenum;
- R.A.J. van Knippenberg, Arixwe 92, 6082 ND te Buggenum.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

6.3 Behandeling van zienswijzen

De zienswijzen kunnen als volgt worden samengevat:

1. De indieners hebben niet kunnen verifiëren wat de inhoud van de aanvraag is. In strijd met artikel 3:11 Awb zijn de stukken die betrekking hebben op het besluit niet ter inzage gelegd.
2. De voorgenomen verlening van het ontwerpbesluit is in strijd met het voorzorgbeginsel omdat onvoldoende bekend is over de emissie van de voorzorgparameters door een MVI in oppervlaktewater.
3. Het ontbreken van een toetsing aan de waterkwaliteit van de Zand Maas. Het is naar mening van indieners in strijd met de doelstellingen van de Waterwet en de Kaderrichtlijn water een vergunning te verlenen waarbij een verdere achteruitgang voor drinkwater en de terrestrische natuurkwaliteit wordt veroorzaakt.
4. Er is in de ontwerpbeschikking overwogen dat voor sommige stoffen geen ruimte meer is voor een extra lozing, maar omdat er geen relevante invloed is op de waterkwaliteit de vergunning wel verleend kan worden. Uit de uitspraak van het Europese Hof d.d. 1 juli 2015 blijkt dat geen enkele achteruitgang is toegestaan wanneer een oppervlaktelichaam niet aan de vereiste toestand klasse voldoet en daaronder enkele achteruitgang wordt verstaan, niet alleen als significante achteruitgang bestempelde achteruitgang.

De zienswijzen zijn in zijn geheel in bijlage 4 opgenomen bij deze vergunning.

Naar aanleiding van deze zienswijzen wordt het volgende opgemerkt:

1. Het niet kunnen verifiëren van de inhoud van de aanvraag

Ten aanzien van deze zienswijze overweeg ik het volgende.

Het ontwerpbesluit en de bijbehorende stukken (waaronder de aanvraag) hebben conform artikel 3:11 Awb gedurende zes weken, van 9 mei 2019 t/m 19 juni 2019, voor een ieder ter inzage gelegen op de volgende adressen:

- in het Gouvernement, Limburglaan 10, Maastricht, na telefonische afspraak via 043 389 7812;
- in het gemeentehuis van Leudal, op de gebruikelijke plaats en tijden;
- Rijkswaterstaat Zuid-Nederland, Avenue Ceramique 125 te Maastricht na vooraf gemaakte afspraak (tel. + 31 6 50621023).

Kennisgeving heeft plaatsgevonden op 8 mei 2019 in onder andere de Staatscourant. Hiermee stel ik vast dat het ontwerpbesluit en de bijbehorende stukken correct ter inzage hebben gelegen en dat indiener in gelegenheid is gesteld de inhoud van de aanvraag te verifiëren.

Datum

Het toesturen van procedurestukken is geen wettelijke verplichting. Wel moet Rijkswaterstaat er voor zorgen dat belanghebbenden de procedurestukken kunnen inzien. In de periode van 9 mei 2019 t/m 19 juni 2019 hebben de procedurestukken dan ook ter inzage gelegen op het kantoor van de provincie Limburg, het gemeentehuis van Leudal en Rijkswaterstaat kantoor te Maastricht. Rijkswaterstaat heeft hiermee voldaan aan haar verplichting.

Numer
RWS-2019/38010

Deze zienswijze wordt niet gehonoreerd.

2. De voorgenomen verlening van het ontwerpbesluit is in strijd met het voorzorgbeginsel omdat onvoldoende bekend is over de emissie van de voorzorgparameters door een MVI in oppervlaktewater.

Ten aanzien van deze zienswijze overweeg ik het volgende.

Het is juist dat er voor MVI's (nog) geen specifieke Europese of Nederlandse informatiedocumenten bestaan. Mede naar aanleiding van het ontbreken van een dergelijk document en de discussie die speelt rond de emissies van medicijnresten en antibiotica-resistente micro-organismen vanuit veehouderijen en MVI's, is door de waterkwaliteitsbeheerders (waterschappen en Rijkswaterstaat) in 2016 een informatiedocument opgesteld. In het document 'Achtergronddocument vergunningenbeleid lozingen uit mestverwerkingsinstallaties' is een selectie gemaakt van technieken op basis van de beschikbare data uit de bestaande MVI's, het zuiveringsrendement van een gemiddelde rioolwaterzuiveringsinstallatie (rwzi) en bewezen en innovatieve technieken uit andere sectoren. De geselecteerde technieken kunnen worden geïnterpreteerd als beste beschikbare techniek (BBT), maar hebben niet de wettelijke status. Om dit onderscheid te maken wordt in het document de voor verwerking van mest beste beschikbare technieken aangeduid als "BBT*". Het is de verwachting dat in de nabije toekomst specifieke BBT's voor MVI's worden vastgesteld in Nederland en mogelijk ook in Europees verband.

Zoals gesteld in de ontwerpbeschikking, is het juist dat over de parameters hormonen, antibiotica en overige geneesmiddelen, pathogenen en antibiotica resistente bacteriën (PAR), weinig informatie beschikbaar is ten aanzien van MVI's. Wel lopen daarvoor onderzoeken.

Echter maakt de emissie ten aanzien van de voorzorgparameters wel onderdeel uit van de BBT-toets. In het document 'Achtergronddocument vergunningenbeleid lozingen uit mestverwerkingsinstallaties' zijn meerdere bewezen technieken genoemd die als BBT* kunnen dienen. Ultrafiltratie (UF) is één van de technieken genoemd als desinfectietechniek. Theoretisch is het mogelijk om een verwijderingspercentage van 100% te behalen omdat UF een volledige barrière vormt voor bacteriën. In de praktijk laat onderzoek bij een rwzi met UF-MBR techniek zien dat bacteriën vrijwel volledig worden verwijderd (>5 logeenheden oftewel >99,999%). De MVI Zevenellen maakt

gebruik van deze UF-MBR techniek waarbij de verwachting is dat, in overeenstemming met het onderzoek naar verwijdering van de voorzorgparameters bij een rwzi, ook hier de voorzorgparameters met >5 logeenheden worden verwijderd.

Datum

De emissie van de aangevraagde UF-MBR MVI Zevenellen ten aanzien van de voorzorgparameters is in de aanvraag nog vergeleken met die van een Omgekeerde Osmose MVI en een rwzi. Op basis van de beschikbare informatie wordt geconcludeerd dat het effluent van de MVI Zevenellen een factor 100 – 1.000 minder micro-organismen (uitgedrukt in kve/kg) bevat dan het effluent van een rwzi. Wanneer verder het verschil in debiet (debiet rwzi versus het debiet van de MVI) daarin wordt betrokken dan zijn de risico's voor het oppervlaktewater vanuit een lozing van de MBR-MVI vele malen kleiner dan die van een rwzi, te weten een factor 5.000 – 50.000. In relatie tot lozing van effluent uit een rwzi is de bijdrage aan voorzorgparameters dat wordt geloosd via deze UF-MBR vrijwel niet relevant voor het ontvangende oppervlaktewatersysteem.

Nummer
RWS-2019/38010

Theoretisch is voldoende kennis beschikbaar over de voorzorgparameters en de bedreven technieken. De praktijkkennis blijft hierbij achter, waardoor het nodig is om onderzoek uit te voeren. Specifiek in deze aanvraag betreft dit de voorzorgparameters in relatie tot de gebruikte zuiveringstechniek (UF-MBR). In het ontwerpbesluit is hiervoor voorschrift 5 opgenomen. Voorschrift 5, Onderzoek en rapportage, stelt dat de vergunninghouder uiterlijk 9 maanden na het inwerkingtreden van de vergunning (hierbij is rekening gehouden dat de installatie nog gebouwd moet worden nadat alle benodigde vergunningen zijn verkregen) bij de waterbeheerder een onderzoeksvoorstel moet indienen, waarin de wijze van monitoring van de aanwezigheid van voorzorgparameters in het effluent van de MVI wordt beschreven. Het onderzoeksvoorstel moet in overleg met de waterbeheerder worden opgesteld en heeft vóór uitvoering van het onderzoek de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder. Daarnaast moet het onderzoek uiterlijk 12 maanden (na goedkeuring van het onderzoeksvoorstel) door de vergunninghouder zijn uitgevoerd en de uitkomsten van het onderzoek (het onderzoeksrapport) bij de waterbeheerder zijn ingediend.

De overall conclusie is dat wordt voldaan aan BBT*, waardoor vergaande reductie van emissies naar het oppervlaktewaterlichaam is gewaarborgd. Met de aanvullende monitoring in de vorm de onderzoek verplichting wordt getoetst of in de praktijk het gewenste resultaat wordt behaald.

Hiermee stel ik vast dat op basis van bovenstaande overwegingen zorgvuldig is gehandeld en door de onderzoek verplichting voldoende zekerheid is ingebouwd. Derhalve is er geen strijd met het voorzorgbeginsel.

Deze zienswijze wordt niet gehonoreerd.

3. Het ontbreken van een toetsing aan de waterkwaliteit van de Zandmaas. Het is naar mening van indieners in strijd met de doelstellingen van de Waterwet en de Kaderrichtlijn water een vergunning te verlenen waarbij een verdere

achteruitgang voor drinkwater en de terrestrische natuurkwaliteit wordt veroorzaakt.

Ten aanzien van deze zienswijze overweeg ik het volgende.

Datum

Het is juist dat het KRW-waterlichaam Zandmaas voor een aantal stoffen nog niet voldoet aan de daarvoor geldende doelstelling. Het betreft met name de stoffen fosfor totaal (zomergemiddelde), stikstof totaal (zomergemiddelde) en ubiquitaire stoffen.

Nummer
RWS-2019/38010

De maatregelen genoemd in het Stroomgebiedbeheerplan zijn in hoofdzaak watersysteem maatregelen. MVI's worden in het Stroomgebiedbeheerplan niet genoemd.

De KRW vraagt om te toetsen aan het beginsel van geen achteruitgang in de toestandsklasse. Voor nieuwe lozingen en uitbreidingen van bestaande lozingen wordt gekeken of de waterbeheerder met het toestaan van de lozing hier aan kan voldoen. Een toetsing aan de ruimte die er is om geen achteruitgang te veroorzaken maakt daarom onderdeel uit van de immissietoets.

De te vergunnen lozing mag geen significante verslechtering van de waterkwaliteit veroorzaken ten opzichte van de bestaande situatie en het bereiken van de KRW-doelstellingen mag niet in gevaar worden gebracht. Om hier invulling aan te geven geldt een emissie-immissiebenadering zoals vastgelegd in het Handboek Immissietoets. Hierin is onder andere de nationale uitwerking gegeven van EU-richtsnoeren op grond van artikel 4, lid 4 van de Richtlijn prioritair stoffen. Het Handboek Immissietoets is aangewezen als BBT-document in de bijlage bij de Mor. De immissietoets richt zich op de beoordeling van de gevolgen van een specifieke restlozing (na toepassing van BBT) op de waterkwaliteit. De immissietoets draagt bij aan het verkrijgen van inzicht in het aandeel van een individuele lozing in de totale concentratie van een stof in de mengzone, het betreffende waterlichaam en benedenstrooms.

De lozing van stikstof en fosfor voldoet aan de triviaaltoets. Een lozing die triviaal is, kan zonder nadere eisen worden toegestaan en is vergunbaar. De immissietoets geeft daarnaast als resultaat voor deze parameters dat er geen meetbare achteruitgang optreedt op het KRW-meetpunt. Derhalve is er geen sprake van een significant effect dan wel achteruitgang in de toestandsklasse. De lozing kan derhalve worden vergund, omdat de lozing van deze parameters geen significante verslechtering van de waterkwaliteit veroorzaakt en ook brengt de lozing het bereiken van de KRW-doelstellingen niet in gevaar.

In de zienswijze worden zorgen geuit over de achteruitgang voor drinkwater en de terrestrische natuurkwaliteit. Uit de immissietoets blijkt dat het effect van de lozing in het oppervlaktewaterlichaam niet wordt gemeten op het

KRW-meetpunt. Derhalve kan er ook geen sprake zijn van een achteruitgang voor drinkwater en de terrestrische natuurkwaliteit.

Datum

Op basis van bovenstaande overwegingen stel ik vast dat zorgvuldig is gehandeld en dat toetsing aan de waterkwaliteit wel degelijk onderdeel is geweest in de beoordeling van de aanvraag en het verlenen van de gevraagde vergunning.

Nummer
RWS-2019/38010

Deze zienswijze wordt niet gehonoreerd.

4. Er is in de ontwerpbeschikking overwogen dat voor sommige stoffen geen ruimte meer is voor een extra lozing, maar omdat er geen relevante invloed is op de waterkwaliteit de vergunning wel verleend kan worden. Uit de uitspraak van het Europese Hof d.d. 1 juli 2015 blijkt dat geen enkele achttuitgang is toegestaan wanneer een oppervlaktelichaam niet aan de vereiste toestand klasse voldoet en daaronder enkele achteruitgang wordt verstaan, niet alleen als significante achteruitgang bestempelde achteruitgang.

Ten aanzien van deze zienswijze overweeg ik het volgende.

Voor de lozing naar oppervlaktewater is de immissietoets uitgewerkt in het Handboek Immissietoets 2016. Met de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat de best beschikbare technieken (BBT) zijn toegepast om de emissie te reduceren. De immissietoets is de derde stap in de toetsing van een lozing. Toepassing van dit Handboek verzekert dat op geen enkel moment achteruitgang in de toestandsklasse in de zin van de KRW plaatsvindt.

De milieukwaliteitseis (MKE) voor P-beschikbaar is vastgesteld op 0,14 mg/l. De achtergrondwaarde van P-totaal overschrijdt op het KRW-oppervlaktewaterlichaam Zandmaas de al de geldende milieukwaliteitseis. Echter leidt een lozing van P-beschikbaar na volledige menging op de rand van de mengzone met minder dan 0,01 mg/l niet tot een meetbare verslechtering (meetonnauwkeurigheid). De lozing van P-beschikbaar vanuit de UF-MBR MVI van Zevenellen leidt volgens de immissietoets tot een concentratieverhoging van ruimschoots minder dan 0,01 mg/l, te weten 0,00315 mg/l. Derhalve is conform de methodiek van de immissietoets geen sprake van een achteruitgang.

De aanvrager heeft een immissietoets uitgevoerd voor de parameters: N-beschikbaar, NH₃-N en P-beschikbaar. Zoals in de vorige overweging is beschreven, voldoet de lozing van stikstof, NH₃-N en fosfor aan de triviaaltoets. Een lozing die voldoet aan de triviaaltoets, kan zonder nadere eisen worden toegestaan. De immissietoets geeft tevens als resultaat voor deze parameters dat er geen meetbare achteruitgang optreedt op het KRW-meetpunt. Dit is de beoordeling op waterlichaamniveau. De lozing kan derhalve worden vergund.

Deze zienswijze wordt niet gehonoreerd.

7. Conclusie

De in de vergunning opgenomen voorschriften waarborgen dat de doelstellingen van het waterbeheer voldoende worden beschermd. Op grond van de overwegingen bestaan er daarom geen bezwaren tegen het verlenen van de gevraagde vergunning.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

8. Ondertekening

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT
Namens deze,
Het hoofd Vergunningverlening,

P.A.M. Smeets

9. Mededelingen

Bent u het niet eens met dit besluit?

Dan kunt u op grond van de Algemene wet bestuursrecht beroep indienen bij de bestuursrechter. Met deze procedure legt u de zaak aan de rechter voor om te bepalen of Rijkswaterstaat het juiste besluit heeft genomen. U moet hiervoor wel belanghebbende bij het besluit zijn. U kunt geen beroep instellen als u geen zienswijze op het ontwerpbesluit heeft ingebracht en als u dat redelijkerwijs verweten kan worden.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

De volgende vragen en aandachtspunten kunnen u helpen bij het opstellen van een beroepschrift:

- Wat zijn de redenen dat u het met het besluit niet eens bent?
- Welk doel wilt u met uw beroep bereiken?
- Is het u voldoende duidelijk wat een beroepsprocedure inhoudt en weet u of u met deze procedure uw doel kunt bereiken? Kunt u uw doel op een andere, wellicht eenvoudigere wijze bereiken?

Hoe dient u beroep in?

Om in beroep te gaan bij de bestuursrechter moet u binnen zes weken na de dag waarop dit besluit ter inzage is gelegd, een beroepschrift indienen. U kunt uw beroepschrift sturen naar de rechtbank in het gebied waar u woont. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of organisatie een beroepschrift indient dan kunt u het beroepschrift sturen naar de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven.

In het beroepschrift moet in ieder geval het volgende staan:

- uw naam en adres;
- een duidelijke omschrijving van het besluit waartegen u beroep instelt (bijvoorbeeld door de datum en het kenmerk van het besluit te vermelden) en zo mogelijk een kopie van het besluit;
- de reden waarom u beroep instelt;
- de datum en uw handtekening.

Voor de behandeling van een beroepschrift wordt een bedrag aan griffierecht in rekening gebracht.

Het indienen van een beroepschrift heeft geen schorsende werking. Dat betekent dat het besluit blijft gelden in de tijd dat uw beroep in behandeling is. Als u dit niet wilt, bijvoorbeeld omdat het besluit onherstelbare gevolgen heeft voor u, dan kunt u een verzoek om voorlopige voorziening indienen. U doet dit door de Voorzieningenrechter van de rechtbank in het gebied waar u woont te vragen een voorlopige voorziening te treffen. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of organisatie een voorlopige voorziening aanvraagt kunt u een voorlopige voorziening aanvragen bij de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven.

De rechtbank zal daarvoor griffierecht in rekening brengen.

U kunt ook digitaal beroep instellen bij genoemde rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Overige mededelingen:

Datum

Het hebben van deze vergunning ontslaat de houder niet van de verplichting om de redelijkerwijs mogelijke maatregelen te treffen teneinde te voorkomen dat derden of de Staat ten gevolge van het gebruik maken van de vergunning schade lijden.

Nummer
RWS-2019/38010

Een afschrift van deze vergunning is verzonden aan:

1. het Bureau Verontreinigingsheffing Rijkswateren;
2. Burgemeester en wethouders van de gemeente Leudal;
3. Wabo-bevoegd gezag;
4. Rijksvastgoedbedrijf.

Naast de vergunning heeft u voor het gebruik van staatsgrond- en water nog toestemming nodig van het Rijksvastgoedbedrijf. Ik wijs u er op dat het Rijksvastgoedbedrijf aan een dergelijke privaatrechtelijke regeling nog nadere voorwaarden kan stellen, waaronder het betalen van een (marktconforme) gebruiksvergoeding. Pas op het moment dat een privaatrechtelijke regeling is overeengekomen met het Rijksvastgoedbedrijf mag gebruik worden gemaakt van staatseigendom(en) ter uitvoering van de vergunde activiteit(en).

Bijlage 1, Begripsbepalingen

Behorende bij de vergunning van de minister van Infrastructuur en Waterstaat van heden, nr. RWS-2019/38010

Datum

In deze vergunning wordt verstaan onder:

Nummer
RWS-2019/38010

1. 'Aanvraag': De aan deze vergunning ten grondslag liggende aanvraag 'Waterwetvergunningsaanvraag Zevenellen', met referentiecode '4049OM101Water' is op 1 augustus 2018 binnengekomen bij Rijkswaterstaat Zuid-Nederland en geregistreerd onder nummer RWSZ2018-00011960 ;
2. 'Afdeling handhaving': de afdeling Vergunningverlening en Handhaving van Rijkswaterstaat Zuid-Nederland, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht;
3. 'Afvalwater': water waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen;
4. Bprw 2016-2021: het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren 2016-2021, zoals dat op 17 december 2015 in werking is getreden (te downloaden van www.rijkswaterstaat.nl)
5. 'Bevoegd gezag': de hoofdingenieur-directeur Rijkswaterstaat Zuid-Nederland namens de minister van Infrastructuur en Waterstaat (p.a. Rijkswaterstaat Zuid-Nederland, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht;
6. 'Concentratie': het gehalte van een (som-)parameter, uitgedrukt in mg/l of µg/l;
7. 'Dagvracht': de vracht uitgedrukt in kg per etmaal bepaald als het product van de gedurende een etmaal geloosde hoeveelheid afvalwater en de concentratie in een etmaalmonster over datzelfde etmaal;
8. 'Effluent': afvalwater afkomstig uit een installatie waarin dit afvalwater een zuiveringstechnische behandeling heeft ondergaan;
9. 'Etmaalmonster': een representatief genomen monster van het afvalwater over een periode van 24 uur;
10. 'Gemiddelde concentratie': (in geval van steekmonsters, aansluitend op lid 21) het voortschrijdend rekenkundig gemiddelde van 10 opeenvolgende concentraties in steekmonsters waarbij tussen de monsternames minstens 24 uur verstreken is; (in geval van etmaalmonsters, aansluitend op lid 9) het voortschrijdend rekenkundig gemiddelde van 10 opeenvolgende concentraties in etmaalmonsters waarbij de etmaalmonsters niet noodzakelijkerwijs aaneengesloten genomen behoeven te zijn;
11. 'Het afvalwaterwerk': de voorziening die is aangelegd of wordt gebruikt voor de inzameling en lozing van afvalwater;
12. 'IPPC-installatie': Installatie voor industriële activiteiten als bedoeld in bijlage 1 van richtlijn nr. 2010/75/EU van het Europees parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies.
13. 'Jaarvracht': de vracht uitgedrukt in kg per jaar bepaald als het voortschrijdend rekenkundig gemiddelde van **N** dagvrachten vermenigvuldigd met het aantal lozingsdagen in de achterliggende periode van 365 dagen. Er dienen **N** dagvrachten te worden bepaald over een periode van 365 dagen;

14. Kaderrichtlijn Water (KRW): richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid;
15. KRW-waterlichaam: volgens artikel 2, lid 10, van de richtlijn 2000/60/EG is een KRW-waterlichaam een te onderscheiden oppervlaktewater van aanzienlijke omvang, zoals een meer, een waterbekken, een stroom, een rivier, een kanaal, een deel van een stroom, rivier of kanaal, een overgangswater of een strook kustwater;
16. 'Lozingspunt': een punt van waaruit afvalwater in het oppervlaktewaterlichaam wordt geloosd/gebracht;
17. 'Meetpunt': een intern controlepunt;
18. 'Ongewoon voorval': een voorval waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan;
19. 'Ontvangstdatum aanvraag': eerste datum dat de aanvraag ontvangen is bij een bestuursorgaan.
20. Oppervlaktewaterlichaam: samenhangend geheel van vrij aan het aardoppervlak voorkomend water, met de daarin aanwezige stoffen, alsmede de bijbehorende bodem, oevers en, voor zover uitdrukkelijk aangewezen krachtens de Wtw, drogere oevergebieden, alsmede flora en fauna;
21. 'Steekmonster': een op enig moment genomen monster van het afvalwater;
22. 'Traject': een gedeelte van het gebied waarvoor de karakterisering gegeven wordt door de analyseresultaten van één mengmonster;
23. 'Vergunninghouder': diegene die krachtens deze vergunning handelingen verricht;
24. 'Voorzienbare bijzondere bedrijfsomstandigheden': andere dan de reguliere bedrijfsomstandigheden, niet zijnde een ongewoon voorval, zoals onderhouds- en reparatiewerkzaamheden, storingen, korte stilleggingen en het opstarten of het definitief buiten bedrijf stellen van een proces- of afvalwaterzuiveringsinstallatie of onderdelen hiervan.
25. 'Waterbeheerder': de minister van Infrastructuur en Waterstaat, per adres de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Zuid-Nederland, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht;
26. 'Werken: bouwwerk, weg- of waterbouwkundig werk of anderszins functionele toepassing van een bouwstof;
27. 'Werkzaamheden': het maken, aanleggen, houden, onderhouden en opruimen van het op grond van de vergunning (te behouden) werk;
28. 'Z-stof'; Zeer Zorgwekkende Stof: verzameling van meest gevaarlijke stoffen voor mens en milieu welke zijn opgenomen op de stoffenlijst van Het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) zie <http://rivm.nl/rvs/Stoffenlijst/Zeer>
29. empirische lozingseis: lozingseis die is bepaald op basis van een historische meetreeks van de concentraties stoffen in de lozing;
30. theoretische lozingseis: andere lozingseis dan een empirische lozingseis.

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

Bijlage 2, Analysevoorschriften

Behorende bij de vergunning van de minister van Infrastructuur en Waterstaat van heden, nr. RWS-2019/38010

Datum

De in deze vergunning genoemde stoffen en/of parameters dienen te worden bepaald volgens de voorschriften, vermeld in de 'methoden voor de analyse voor afvalwater' van het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI):

Nummer
RWS-2019/38010

Stof/parameter:	NEN-nummer:
pH	NEN-EN 10523
BZV ₅	NEN-EN 1899-1/2
CZV	NEN 6633
N-totaal	NEN-EN-ISO 13395
Kj-N	NEN 6646
NH ₄ -N	NEN 6646
P-totaal	NEN-ISO 15681-1/2
Onopgeloste bestanddelen	NEN-EN 872
Cl ⁻	NEN-EN-ISO 15682
SO ₄ ²⁻	NEN-EN-ISO 10304-2
Cr	NEN 6966
Cu	NEN 6966
Ni	NEN 6966
Zn	NEN 6966

Bijlage 3, Tekeningen

Behorende bij de vergunning van de minister van Infrastructuur en Waterstaat van heden, nr. RWS-2019/38010

Datum

Nummer
RWS-2019/38010

- Situatietekening "Voorsteltrace effluentleiding Mestverwerkingsinitiatief Coop 7LL", tekeningnummer CA170186-DO-SIT-11-1, versie 3, d.d. 14-01-2019.

Bijlage 4, Zienswijzen

Behorende bij de vergunning van de minister van Infrastructuur en Waterstaat van heden, nr. RWS-2019/38010

Datum

Nummer
RWS-2019/38010